Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2210 | 4 PAGINI — 20 BANI | duminică 10 iunie 1956

Se apropie Congresul U. T. M.

În comuna Hîntești, raionul Suceava, a avut loc de curînd o adunare generală U.T.M. mai puțin obișnuită. Utemiștii s-au adunat să discute cum vor întîmpina ei Congresul U.T.M.

— De la noi se așteaptă fapte, nu vorbe — le-a arătat Burda P. Constantin, membru în comitetul U.T.M. pe comună. Ce putem face? Iată, pe șantierul național al tineretului de la Bicaz sînt necesare forțele noastre. Eu am mai lucrat pe șantier... Și în cuvinte obișnuite, dar înflăcărate, Burda P. Constantin a început să le vorbească tinerilor despre viața aspră, dar minunată, de pe șantier, despre apelul Comitetului Central.

— Cine vrea să se înscrie? Eu mă înscriu primul. După Burda P. Constantin s-au înscris pe liste Damian Alexandru, Hulea Mihai, Cărăbuș Gheorghe și alții. In total 12 utemiști.

Acesta nu este singurul exemplu în stare să ilustreze entuziasmul cu care utemiștii întîmpină Congresul lor. Pe tot cuprinsul patriei noastre, acolo unde muncesc utemiștii în mine și în școli, în uzine și pe ogoare, se nasc noi inițiative, noi rezultate se adaugă celor de pînă acum.

La uzinele „23 August" din București — ne scrie un corespondent — dezbaterile pe marginea proiectului Statutului modificat al U.T.M. au suscitat noi angajamente din partea utemiștilor. Astfel utemista Dobre Elena, sudoriță în atelierul de tinichigerie, s-a angajat ca în cinstea Congresului U.T.M. să termine de sudat rezervoarele pentru frînele de vagoane cu 5 zile înainte de termen. Utemistul Paraschiv Ioan, strungar la hala III, s-a angajat să termine lucrările programate pentru mașina sa cu 3 zile înainte de termen. Și lista utemiștilor de la „23 August" care doresc să facă ceva deosebit în cinstea Congresului U.T.M. continuă.

In cetatea oțelului, la Reșița, utemiștii au hotărît să strîngă cantități însemnate de fier vechi. Organizația de bază U.T.M. de la centrala electrică și-a propus să mobilizeze tineretul pentru a strînge 17.000 kg. fier vechi, cea de la fabrica de motoare electrice 14.000 kg., cea de la forje peste 10.000 kg. Acțiunea a început cu succes.

Organizația de bază de la întreprinderea carboniferă din Caransebeș a lansat o chemare la întrecere către toate organizațiile de bază din întreprinderile și unitățile industriale din raion. Obiectivele se referă la depășirea planului de producție în cantitate și calitate, la economii și întărirea disciplinei în producție. Chemarea la întrecere a fost primită cu mult entuziasm și bătălia a început. În preajma Congresului U.T.M. se va decide cine va cîștiga titlul de organizație fruntașă pe raion.

Comitetul U.T.M. de la facultatea de filologie din cadrul Universității C. I. Parhon a chemat pe toți utemiștii ca în timpul vacanței de vară să participe la munca de construcție socialistă a țării pe unul din șantierele tineretului. In brigada pe facultate au și cerut să fie înscriși o serie de studenți fruntași.

Un viu interes a stîrnit inițiativa tinerilor de la uzinele „Tudor Vladimirescu" din București, privitoare la buna organizare a locului de muncă, la curățenie și atitudine civilizată în producție. Le-au răspuns pînă acum tinerii de la uzinele „Ernst Thälmann" din orașul Stalin, de la atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie" Iași, de la „Muncitorul Liber" Bacău și din alte locuri.

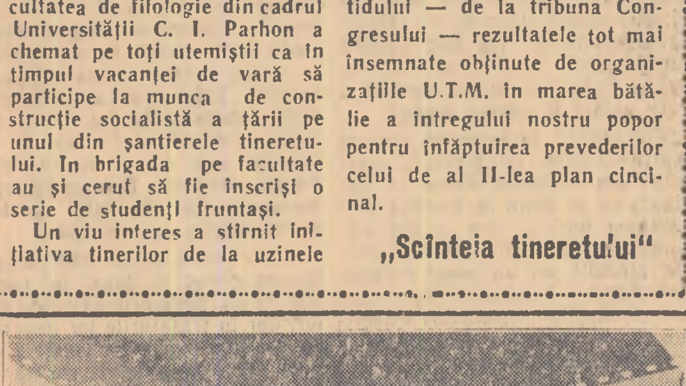
E aproape imposibil să cuprinzi în cîteva rînduri toate planurile îndrăznețe ale utemiștilor. Ar trebui să vorbești și de felul în care este folosită experiența lui Năstase Mitrol de la fabrica „Matyas Racosi", de felul în care este aplicată inițiativa tinerilor țărani muncitori de la Armășești.

De aceea ți se pare cu atît mai straniu cînd nimerești într-o organizație de bază unde totul se desfășoară lin, unde nu se simte apropierea Congresului U.T.M. Un asemenea sentiment încerci vizitînd întreprinderea poligrafică nr. 2 din Capitală. Nu s-ar putea spune că aici utemiștii nu obțin rezultate frumoase în producție. Dimpotrivă. Sînt tineri capabili, care dau produse de calitate, care se îngrijesc de ridicarea calificării lor profesionale. In diferite etape ale întrecerii socialiste s-au distins ca fruntași în producție numeroși utemiști, printre care Manea Alexandru, Suciu Georgeta și alții. Aceștia sînt fruntași în producție și acum. Dar comitetul organizației de bază n-a știut să folosească apropierea Congresului. „Da — recunosc membrii comitetului U.T.M. — ar fi trebuit să ne facem un plan de acțiune în vederea întîmpinării Congresului U.T.M., dar... n-am primit sarcină de la raion". Ca și cum totul s-ar putea rezuma la un plan și de primirea sau nu a unei sarcini de la raion. Nu este vorba doar de un plan, ci de lipsa inițiativei comitetului U.T.M., precum și de lipsa de preocupare de a stimula inițiativa utemiștilor, de a lua în considerație propunerile lor.

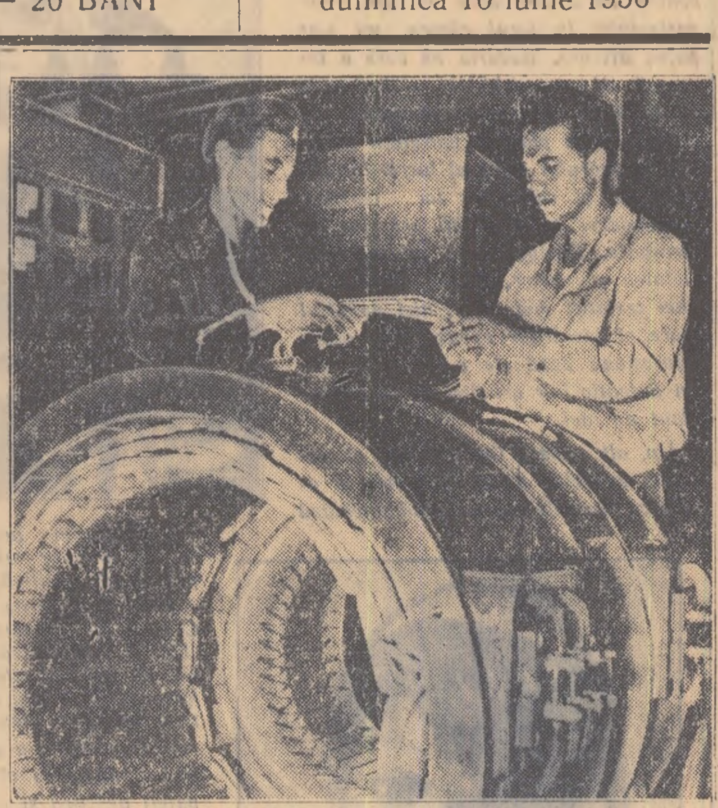
Cam același lucru s-ar putea spune și în urma unei vizite prin organizațiile de bază din orașul Mediaș. Nu se simte apropierea Congresului U.T.M. Chiar dacă există unele inițiative — de pildă în organizația de la „Vitrometan" — comitetul orășenesc U.T.M. se complace într-o stare de lîncezeală, nu folosește apropierea Congresului pentru îmbunătățirea muncii în unele organizații, nu popularizează și nu extinde inițiativele existente.

Ne mai desparte puțină vreme pînă la Congresul U.T.M. Fiecare zi care a mai rămas va trebui folosită pentru ridicarea nivelului muncii de organizație, pentru mărirea contribuției tineretului în producție, pentru o mai bogată activitate culturală și sportivă. In aceste zile care au mai rămas pînă la Congres va trebui să înceapă culegerea roadelor obținute în urma angajamentelor utemiștilor. Este timpul să începem să raportăm concret: aceasta am făcut noi în întîmpinarea Congresului U.T.M., astfel ca delegații să poată raporta partidului — de la tribuna Congresului — rezultatele tot mai însemnate obținute de organizațiile U.T.M. în marea bătălie a întregului nostru popor pentru înfăptuirea prevederilor celui de al II-lea plan cincinal.

„Scînteia tineretului"

ASPECT DE LA EXPOZIȚIE

Alături de ceilalți muncitori fruntași de la fabrica „Clement Gottwald" din Capitală se află și tinerii Selim Enzer și Schuster Marin.
Iată-i în fotografie pe cei doi tineri lucrînd la bobinarea grupului unui generator.

Foto: AGERPRES

Pe lotul de porumb al tineretului

Ajutorul vîrstnicilor

Zilele trecute, la Ciulibia a plouat. A fost prima ploaie puternică în decurs de aproape o lună, cît a trecut de la terminarea însămînțării porumbului pe lotul de 34 hectare luat sub patronaj de organizația de bază U.T.M. din secția de centru a gospodăriei de stat. Nu s-au petrecut, în acest timp, lucruri extraordinare, totuși grija utemiștilor și a tinerilor pentru porumbul „lor" a ieșit la iveală în repetate rînduri, cu diferite prilejuri. Grija aceasta de zi cu zi a făcut să sporească și interesul celor vîrstnici față de situația de pe lotul tineretului. Insuși tovarășul Mitrea, directorul gospodăriei, nu uită să se intereseze din cînd în cînd de mersul lucrărilor, de nevoile care se ivesc. Nu mai vorbim de inginerul Mușat, șeful secției de centru, cu care utemiștii se sfătuiesc neîncetat și cu ajutorul căruia lichidează toate greutățile pe care le întîmpină. De altfel e și normal: tineri și vîrstnici, toți lucrătorii gospodăriei au același țel — obținerea unei recolte bogate pe toată suprafața cultivată cu porumb. Cum tineretul își propune realizarea unei producții superioare pe tarlaua luată sub patronaj e imposibil ca vîrstnicii, cu experiența și priceperea lor, să nu le dea un ajutor prețios.

Cu cîtva timp în urmă, maistrul de cultură Constantin Băncilă, secretarul organizației de bază U.T.M., controlînd tarlaua — cum face aproape zilnic — a observat pe o suprafață destul de întinsă, vreo opt hectare, apariția unui dușman periculos al porumbului: gîndacul tanimecus — rățușca. Acest gîndac poate distruge complect porumbul în locul în care a apărut și se întinde cu repeziciune, atacînd și distrugînd în continuare porumbul de pe suprafețele din jur.

Nu era nici un moment de pierdut. A alergat la inginerul Mușat și i-a cerut ajutorul. In grabă a fost adus hexacloran de la baza de aprovizionare și s-a organizat munca de răspîndire a lui pe ogor.

A venit apoi timpul primei prașile, mai de vreme de cum era prevăzut. Deși însămînțarea a fost întîrziată, executarea ei la un nivel superior, cu sămînță de calitate și într-un teren bine pregătit, precum și timpul prielnic care a urmat au făcut ca porumbul să crească rapid.

Și la prașilă s-a făcut simțit ajutorul unor vîrstnici. E drept că un agregat a fost deservit de tineri: candidatul de partid Gheorghe Manciu, tractorist, și utemistul Constantin Ursu, conducător de cultivator. Dar cu al doilea agregat — un tractor M.T.Z. cu un cultivator suspendat — a lucrat un vîrstnic, tractoristul Ion Ionescu. Impreună, cele două agregate au terminat repede lucrarea, astfel că în mai puțin de o săptămînă prima prașilă, executată mecanic și cu sapele, în urma tractoarelor, a luat sfîrșit.

★

După prașilă, porumbul a săltat brusc, de parcă tractoarele l-ar fi tras de vîrf. Ploaia care a urmat îi dă acum o nouă vigoare. Deocamdată, utemiștii au cu ce se mîndri. Spunem deocamdată, fiindcă succes deplin și mîndrie justificată se pot dobîndi abia la toamnă și numai dacă nimeni nu-și va face culcuș din realizările de pînă acum.

B. CLATICI

Succesul expoziției

R. P. R. pe drumul construirii socialismului

Expoziția „R.P.R. pe drumul construirii socialismului", organizată de S.R.S.C. în sala din b-dul Magheru, a fost vizitată în cele cîteva zile de la deschidere de aproape 40.000 de persoane.

Străbătînd expoziția oprindu-se la mașinile și obiectele prezentate, privind schemele și planșele expuse, vizitatorii au în față imaginea vie a întregii țări, unde oamenii muncii din fabrici și uzine, de pe șantiere și ogoare, înscriu zi de zi noi succese pe drumul construirii socialismului.

Despre aceste lucruri unii dintre vizitatori au scris în cartea de impresii a expoziției.

Printre vizitatorii expoziției sînt și mulți cetățeni care se găsesc în trecere prin Capitală. Doi dintre aceștia, Vasile Milea și Silvius Costa din comuna Bothausen, raionul Făget, regiunea Timișoara, au scris în cartea de impresii: „Infăptuirile regimului nostru democrat-popular prezentate în cadrul expoziției sînt o dovadă a alianței trainice dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare. Despre cele văzute la expoziție vom vorbi și sătenilor noștri pentru ca și ei să cunoască înfăptuirile mărețe realizate de poporul nostru sub conducerea partidului în ultimii 8 ani".

(Agerpres)

Tineri brigadieri pe șantiere

Din nou pe șantier

GALAȚI (de la corespondentul nostru). — La sediul comitetului raional U.T.M. Focșani a intrat un tînăr care părea a fi grăbit. După ce a salutat pe primii întîlniți a întrebat de primul secretar. Un instructor i s-a adresat, dacă vrea să discute și cu altcineva, sau vrea să vorbească numai cu primul secretar.

— Numai cu tovarășul prim secretar, a fost răspunsul pe care l-a primit. După cîteva clipe se afla în biroul primului secretar.

— Spune tovarășe care ți-e necazul?

— Eu tovarășe secretar nu sînt din acest raion, dar... sînt utemist.

Nu am nici o lună de cînd am venit acasă. Acum vreau să merg din nou pe șantier. Doresc să mă trimiteți și pe mine cu primul lot de brigadieri.

In lotul de peste 20 de tineri plecați de curînd pe șantierul de reconstrucție a orașului Galați se află și utemistul Gheorghe Aiftinica din comuna Budești, raionul Roman.

Răspunsul tinerilor bucureșteni

Cei 700 de brigadieri aflați pe șantierele tineretului din Capitală au primit sîmbătă în mijlocul lor noi tovarăși de muncă. Ei fac parte dintre sutele de tineri din Capitală care au răspuns cu entuziasm la Apelul Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor de a lucra pe șantierele naționale și regionale ale tineretului.

Printre cei 150 de brigadieri care au plecat sîmbătă pe șantierele tineretului din Capitală — șantierele Combinatului de cauciuc „Zorile"—Jilava, construcții de locuințe muncitorești-Floreasca și la cel de construcție a noului spital pentru muncitorii uzinelor „23 August" — declarate șantiere regionale ale tineretului — sînt tineri utemiști și neutemiști din întreprinderile și comunele subordonate Bucureștiului. Mulți dintre ei sînt necalificați și vor învăța aici, după preferință, alături de constructori, meseriile de zidar, dulgher, montor-instalator, fierar-betonist, sudor. Impreună cu ei au plecat numeroși tineri calificați din întreprinderi, dornici de a lucra pe șantiere.

Numeroși tineri din Capitală au plecat pe șantierul tineretului de la Combinatul de cauciuc „Zorile"-Jilava. Intîmpinați cu dragoste de Ion Șovăilă, Stan Șerban, Ion Popa, Gh. Budeanu, Ion Rădulescu, Ion Lucian și alți vechi brigadieri, fruntași în muncă, tinerii sosiți s-au încadrat repede în viața șantierului. Pentru brigadieri se vor termina aici în scurtă vreme locuințe cu dormitoare de cîte 5-6 paturi. La dispoziția lor li se va pune un club, terenuri de sport. Săptămînal vor fi prezentate filme, programe artistice.

In curînd se va deschide un alt șantier al tineretului din Capitală — șantierul conductei de apă Arcuda-Argeș.

(Agerpres)

Pe șantierul Ministerului Sănătății — șantier al tineretului — din București, munca e în toi.

Tinerii brigadieri dau primele „asalturi", lucrînd la nivelarea solului, pe locul unde se vor înălța în curînd spitalul și policlinica uzinelor „23 August".

In fotografie: ing. Cristescu Smaranda, utemistă, explică planul lucrărilor echipei de brigadieri fruntași compusă din: Popa Alex., Băjgăneanu Elena și Răduț Alex.

Foto: EUGEN CSIKOȘ

Scrisoare de la Bicaz

De pe sectoarele șantierului Hidrocentralei „V. I. Lenin"-Bicaz a plecat zilele trecute o scrisoare către Oradea. Iată un fragment din această scrisoare:

„Către conferința regională U.T.M. Oradea

Tovarăși,

Știm că în regiune unii tineri care au fugit de aici, au lansat zvonul că pe șantier nu sînt asigurate condiții de trai, că nu se cîștigă bine, că în general sînt condiții neprielnice. Noi vrem să arătăm că avem condiții bune de viață. Pe șantier sînt dormitoare curate, cantină la care se servește masa de 3 ori pe zi, costînd numai 6,50 pe zi, club cu sală de cinematograf, bibliotecă cu peste 4000 de volume. In timpul liber facem sport, jucăm volei, fotbal etc. In ceea ce privește activitatea în producție, lucrăm în sectoare importante, efectuînd excavații, turnări de beton etc. Prin munca noastră construim aici una dintre cele mai mari hidrocentrale din sud-estul Europei. Primim salarii potrivit muncii pe care o depunem.

Vrem însă să arătăm că a existat un număr de tineri care au venit și apoi au plecat de pe șantier. Aceasta nu s-a întîmplat datorită condițiilor de aici, ci pentru că atunci cînd am fost mobilizați de unii activiștii raionali din regiunea Oradea, nu ni s-a spus clar ce avem de făcut aici. Astfel, tov. Ganea Aron de la raionul Beiuș, Popa Ioan și alții ne-au spus că imediat ce venim pe șantier vom învăța o meserie și că în general acolo unde vom lucra nu sînt greutăți. Aceasta nu este adevărat. Aici sînt greutăți, dar și bucurii. Considerăm că este bine ca celor ce vor veni pe șantier să li se spună adevărul, iar cele întîmplate cu noi să fie analizate în conferința regională. Dorim din inimă ca delegații la conferința regională să ducă cuvîntul nostru în rîndul tinerilor de la sate și orașe îndemnîndu-i să vină pe șantierul tineretului de la hidrocentrala „V. I. Lenin", explicîndu-le limpede, fără promisiuni demagogice, ce sarcini de onoare îi așteaptă aci.

CHERTEȘ IOAN, VEREȘ ANDREI, TOLEA ALEXANDRU, TÎRLA RUSALIN, KEREKEȘ VICTOR, ZLIBUT NISTOR

EXAMENE...

In aceste zile, cînd în toate institutele de învățămînt superior din țară se desfășoară bătălia examenelor, un redactor al ziarului nostru a întreprins un raid prin cîteva din institutele orașului Timișoara. Iată unele din observațiile culese cu acest prilej.

In fața profesorului...

In laborator e liniște deocamdată. De o parte a mesei se află examinatorii. Profesorul Vanghelovici Mihai fumează, iar asistenta Vineș Victoria frunzărește cîteva caiete. In fața lor trei studenți — două fete și un băiat — își fac febril însemnări pe mici foi de hîrtie. Ferestrele sînt deschise, zgomotul tramvaielor pătrunde înăbușit pînă aici, se apropie seara, frumoasele seri de vară ale Timișoarei.

Așteptăm de aproape o jumătate de oră. In sfîrșit, Radu Maria ridică privirea de pe însemnările ei.

— Gata?

— Da. Și îi întinde profesorului foile de hîrtie scrise mărunt.

Mă aplec peste umărul tovarășului Vanghelovici. Urmărim răspunsul scris al studentei.

— A înțeles materia — îmi explică profesorul. Formulele sînt corect scrise și acesta e principalul în chimia biologică. Poftim, se adresează el studentei — vorbește-mi despre vitamina A.

Lăsînd la o parte vorbirea ei afectată, răspunsurile tovarășei Radu sînt clare și precise. Intrebării suplimentare a profesorului — despre hormonii feminini — i se răspunde cu exactitate. Tovarășul Vanghelovici se întoarce spre asistentă.

— Fișa personală? O consultă cu atenție, arată mulțumire descoperind calificativele căpătate la lucrările de laborator și în sfîrșit se decide pentru calificativul ultim: „foarte bine".

Akermann Matilda urmează la răspuns. Mi se șoptește că e studentă foarte bună. Spre confirmare mi se prezintă notițele ei de la curs. Sînt într-adevăr bine sistematizate, complecte. Răspunsul oral e însă șovăielnic. Emoția e evidentă. Plin de tact, profesorul o ajută să treacă greutatea momentului, îi prelungește durata de gîndire, îi pune întrebări suplimentare. Incet-încet studenta își revine, dă răspunsuri mai coherente, mai limpezi. La cererea profesorului prezintă carnetul de clinică. Acesta — întocmit la sugestia catedrei — cuprinde o sinteză făcută de student asupra cazurilor celor mai frecvente întîlnite printre bolnavi. Carnetul este însoțitorul de fiecare moment al studentului atunci cînd acesta se află în practica de spital. Toate confirmă adevărul că Akermann este într-adevăr o studentă conștiincioasă, „la zi" cu însușirea materiei. Primește calificativul în consecință...

...Grupa a IV-a a anului II de la Facultatea de pediatrie a Institutului medico-farmaceutic a dat examen la chimie biologică.

Problema lui Stern Alfred...

Stern Alfred, student în anul I al Facultății de chimie de la Institutul politehnic, este — ca de altfel toți colegii lui — foarte tînăr. Dacă are 16-17 ani. Spre deosebire de ei însă, care cu prilejul sesiunii de examene au dovedit o oarecare maturitate de gîndire, limpezime în exprimare, o viziune aproximativ largă asupra celor studiate, Stern manifestă încă bîlbîieli, confuzii, lipsa unei gîndiri de sinteză. Iar faptul că nu se exprimă încă bine în limba romînă nu justifică însușirea haotică a materiei.

La examenul de marxism, Stern a răspuns la trei întrebări. Ca o concluzie generală: studentul s-a pregătit. El a parcurs notițele luate la curs, a studiat materialul bibliografic. Cu toate acestea răspunsurile au fost lipsite de claritate, de o axă vertebrală. Ele au dovedit însușirea doar grosso modo, a cunoștințelor, o anumită incapacitate de a lega faptele între ele, reținerea de către student a concluziilor și definițiilor rupte de logica lor strictă.

Insușirea haotică a cunoștințelor s-a vădit în răspunsurile lui Stern și în alt mod: tendința de a vorbi despre tot ceea ce citise sau auzise. Neputînd fixa subiectul respectiv, studentul aducea în expunerea sa o sumă de fapte, idei, amănunte—interesante și utile fără îndoială — dar absolut de prisos în cadrul problemei căreia trebuia să-i dea răspuns. Așa s-a întîmplat de pildă atunci cînd a vorbit despre importanța pe care o acordau narodnicii eroilor în desfășurarea istoriei.

In cazul de față nu interesează calificativul primit de Stern. Mai importantă ni se pare problema lui. In măsura în care Stern — și implicit profesorii lui — nu-și dau seama de pericolul însușirii haotice a cunoștințelor, gîndirea studentului se va dezvolta la întîmplare, ilogic, se va dezobișnui de a analiza legătura între fenomene. Răspunderea profesorilor e cu atît mai mare cu cît Stern e în plină perioadă de formare, cînd deprinderile rele pot fi mai ușor înlăturate.

Substratul unui „insuficient"...

Zi de examen cu grupa 126. Studenții — toți foarte tineri — umplu culoarul, se plimbă sau stau rezemați de pereți, se strîng în grup sau dimpotrivă se izolează, revăd notițele.

Zi de examen la geometrie elementară.

In fața tablei Cotoroianu Ioan încearcă să rezolve prima problemă. A desenat un triunghi, i-a fixat bisectoarele și înălțimile dar mai departe n-a putut să ducă calculul. Intrebările suplimentare ale profesorului subliniază parcă și mai mult ignoranța studentului. Emoția examenului? Poate. Să-l lăsăm pe Cotoroianu să rezolve și celelalte două întrebări, în timp ce profesorul cercetează caietul de probleme al studentului. Geometria elementară este o materie care nu se poate însuși decît pe baza unui asiduu exercițiu. De aceea, fiecare student al anului I de la Institutul pedagogic a avut obligația ca în decursul celor două semestre să rezolve acasă un număr de 250 de probleme. Cotoroianu a prezentat două caiete cu probleme. Curios însă! Problemele sînt numerotate pînă la 201. Mai departe, încă două, trei file scrise. Continuăm cu numărătoarea problemelor de acolo de unde s-a oprit studentul. In total, 234.

Pentru un observator neinițiat în problemele geometriei sezisabilă ar fi numai intenția studentului de a induce în eroare pe profesor. Examinatorul remarcă însă și o altă latură: aspectul neîngrijit al schițelor, semn al neutilizării instrumentelor de precizie, calculul uneori greșit etc. Fără îndoială, există o strînsă legătură între acestea și lipsa a 16 probleme din caiet: copierea în grabă de către Cotoroianu a problemelor din caietul unui coleg „mărinimos". Faptul devine cu atît mai limpede cu cît în examenul oral Cotoroianu a dovedit necunoașterea unor reguli elementare de geometrie, lipsa de obișnuință a exercițiului practic.

Incercînd să inducă în eroare pe profesor, substituind însușirii temeinice a materiei șmecheria, Cotoroianu și-a furat singur căciula din cap. El a primit — pe bună dreptate — calificativul „insuficient".

LITERATURĂ-ARTĂ

Pentru progresul continuu al literaturii noastre *pe drumul realismului socialist*

Ne mai despart puține zile pînă la deschiderea Congresului scriitorilor din R.P.R. — eveniment cultural de seamă în viața țarii noastre. Anunțîndu-se a fi o trecere în revistă a dezvoltării impetuoase pe care o cunoaște literatura noastră în anii construcției socialiste, un prilej de analiză a celor mai de preț succese dobîndite de scriitorii noștri sub continua îndrumare a partidului, Congresul va dezbate totodată în spirit partinic, curajos și creator, problemele actuale ale creației noastre literare, căile de înlăturare a lipsurilor existente pe acest tărîm. Va fi un mare sfat al literaților din Romînia care pășesc uniți sub steagul realismului socialist, într-un larg front comun al tuturor generațiilor de scriitori. In congres ei se vor pronunța asupra celor mai eficiente mijloace — din marea varietate ce le stă la îndemînă, potrivit înclinațiilor și gusturilor fiecăruia — prin care să lege mai organic activitatea lor creatoare de viață, pentru a oglindi mai expresiv, mai convingător din punct de vedere artistic, procesul complex și de loc lin al transformărilor socialiste înfăptuite de poporul nostru muncitor sub conducerea partidului.

In chip firesc, cresc acum pe zi ce trece pregătirile pentru Congres, iau amploare dezbaterile din consfătuiri și presă, din plenarele pe secții și adunările din cadrul filialelor Uniunii Scriitorilor. Aceste pregătiri stau sub semnul frămîntărilor creatoare care au cuprins majoritatea scriitorilor, în scopul găsirii celor mai bune căi pentru progresul continuu al literaturii noastre, pentru puritatea ei ideologică, pentru vigoarea și expresivitatea ei artistică, sub semnul intensificării luptei ideologice și combaterii ferme, de pe poziții partinice, a oricăror răbufniri ale ideologiei burgheze.

După cum s-a arătat limpede la Congresul al II-lea al P.M.R. și la Congresul XX al P.C.U.S. este profund greșit și dăunător să se considere că destinderii pe plan internațional i-ar corespunde implicit încetarea luptei ideologice. Nu poate fi vorba de „pauză" în lupta ideologică, de renunțare la principiile marxism-leninismului. Cu atît mai clar reiese aceasta din analiza realităților obiective din țara noastră, unde ideologia burgheză are încă o bază materială în existența sectoarelor nesocialiste ale economiei, în existența rămășițelor claselor exploatatoare, și este alimentată, din afară, de cercurile imperialiste agresive. Așa se explică faptul că în rîndul unor scriitori și-au putut face loc o atitudine nihilistă față de marile realizări ale literaturii noastre actuale, îndrumate cu dragoste și grijă de partid, tendințe de ploconire cosmopolită față de ceea ce este descompus, înapoiat, negativ în cultura țărilor capitaliste, manifestări liberaliste de îndepărtare de la principiile leniniste ale spiritului de partid în literatură, încercări de a reveni la teza preluării în bloc, fără o atitudine critică, selectivă, a întregii moșteniri literare, de a reabilita de pildă estetica reacționară, antipopulară a lui Maiorescu.

Recent, la adunarea activului de partid al raionului P.M.R.-I. V. Stalin din București, consacrată dezbaterii raportului delegației C.C. al P.M.R. care a participat la lucrările Congresului al XX-lea al P.C.U.S., s-a făcut — prin ieșirea provocatoare a lui Al. Jar — o dovadă netă a primejdiei reprezentate de ideologia burgheză, care nu a depus armele. In această adunare, Al. Jar a avut o ieșire antipartinică, făcîndu-se purtătorul unor neadevăruri și calomnii abjecte la adresa partidului, a Congresului al II-lea al partidului, a Comitetului Central, a „Scînteii", organul Comitetului Central și a masei membrilor de partid. Participanții la adunare au dat o ripostă categorică, plină de indignare ieșirii lui Al. Jar, care, ridicîndu-se împotriva hotărîrilor Congresului al II-lea al P.M.R., a propovăduit liberalismul față de manifestările ideologice străine, a tăgăduit rolul conducător al partidului în revoluția culturală și în îndrumarea creației literare, a contestat succesele reale, deosebit de importante, ale literaturii noastre de după eliberare. Așa cum s-a dovedit, Al. Jar a dus și înainte, multă vreme, o acțiune dizolvantă, împotriva liniei politice a partidului, în sinul Uniunii Scriitorilor, urmărind să sădească în lumea literară o atmosferă nesănătoasă de intrigă, frămîntări și neîncredere în partid. De altfel, înseși producțiile sale literare, vădind — datorită necunoașterii vieții — abateri serioase de la realism, fiind viciate de schematism și naturalism, avînd tendințe naționaliste burgheze, arată că Jar s-a situat pe poziții potrivnice partidului în problemele creației literare. Din păcate, scriitorii M. Davidoglu și I. Vitner — lipsiți de simț de răspundere partinică și influențați de unele concepții străine — n-au luat poziție față de ieșirea lui Jar, ba au declarat chiar că împărtășesc unele din afirmațiile defăimătoare ale acestuia. Imensa majoritate a participanților la această adunare și, ulterior, la adunarea organizației de partid a Uniunii Scriitorilor, au intervenit însă cu fermitate împotriva acestei răbufniri ideologice dușmănoase. Adunarea generală a organizației de bază P.M.R. de la Uniunea Scriitorilor a hotărît excluderea din partid a lui Al. Jar; scriitorii M. Davidoglu și I. Vitner au fost sancționați cu vot de blam. Aceste hotărîri au însemnat o deplină confirmare a coeziunii scriitorilor comuniști. Totodată, condamnarea vehementă de către întreg frontul literar a ieșirii antipartinice a lui Al. Jar subliniază unitatea oamenilor de literatură din țara noastră, care își conjugă eforturile creatoare pe temelia trainică, de neclintit, a principialității, spiritului de partid și devotamentului față de popor, față de cauza construirii socialismului.

Pe acest fundament, partidul a unit cele mai bune forțe scriitoricești ale țării, din toate generațiile, călăuzindu-le cu înțelegere, principialitate și exigență comunistă pe calea unei literaturi profund ancorate în realitate, care să oglindească cu vigoare artistică și putere de convingere dialectica luptei dintre nou și vechi și victoria noului, nașterea și dezvoltarea conștiinței înaintate în masele de constructori ai socialismului. Fără înțeleapta îndrumare a partidului — care i-a înarmat pe scriitori cu concepția marxist-leninistă despre societate, cu capacitatea de a se orienta în fața vieții, pe baza înțelegerii materialist-dialectice a tendințelor obiective ale dezvoltării realității — ar fi fost de neconceput succesele dobîndite în creație de literații noștri. Aici se află izvorul apariției în anii puterii populare, într-un răstimp relativ scurt, îndeosebi după trecerea la construirea socialismului, a numeroase opere de valoare, dintre care unele au devenit cunoscute și apreciate peste hotarele țării.

Zadarnic încearcă unele elemente influențate de ideologia străină să nege sau să micșoreze realizările literaturii noastre, născocind false „periodizări" ale literaturii de după 23 August, în care — în flagrantă contradicție cu adevărul — perioada 1949—1953 este prezentată ca o perioadă de frînare a avîntului creației literare și de regres. Aceste ponegriri sînt spulberate de realitatea însăși, căci în acest timp au văzut rînd pe rînd lumina tiparului lucrări care ocupă un meritat loc de cinste în patrimoniul nostru literar actual, cum sînt: „Mitrea Cocor" și apoi „Nicoară Potcoavă" de Mihail Sadoveanu, „Desculț" de Zaharia Stancu, poemele „In satul lui Sahia" și „Bălcescu" de Eugen Jebeleanu, „Lazăr de la Rusca" și „Minerii din Maramureș" de Dan Deșliu, romanul „Drum fără pulbere" de Petru Dumitriu, „La porțile măreției" de Geo Bogza, „Desfășurarea" de Marin Preda, piesa „Cetatea de foc" de Mihail Davidoglu și multe altele. Nu mai vorbim despre tot ce s-a creat valoros în întreg timpul scurs de la 23 August 1944, cînd scriitori de seamă ai țării noastre, cunoscuți și în trecut, trăiesc o nouă și superioară înflorire a artei lor literare, cînd talentul și forța artistică a unor scriitori din generația de mijloc marchează o maturizare fertilă, cînd se ridică mereu noi și noi tineri scriitori, talente descoperite și educate de partid, din cele mai largi pături ale poporului.

Intotdeauna partidul a luat poziție fermă împotriva oricăror tendințe administrative, de tutelă măruntă în creație, pentru valorificarea înclinațiilor personale ale creatorilor care-și pun talentul în slujba poporului. Incă în 1953 — după o dezbatere largă a problemelor vieții literare, care a avut loc la C. C. al P. M. R. și unde scriitorii membri și nemembri de partid s-au bucurat de cea mai deplină posibilitate să-și spună părerile, să scoată în lumină neajunsurile — partidul a luat măsuri de înlăturare a metodelor greșite folosite un timp de unii activiști ai frontului ideologic (tendințe de șablonizare și uniformizare; critici exagerate, sentențioase; insuficientă preocupare pentru problemele măiestriei artistice; manifestări de îngustime dogmatică în unele chestiuni de teorie literară). In urma acestor măsuri, ca și în urma dezbaterilor cu scriitorii, care au avut loc și ulterior la Comitetul Central al partidului, scriitorii noștri au dobîndit noi realizări, care vin să se adauge succeselor obținute pînă atunci.

In lumina istoriei recente a poporului nostru, în lumina faptelor de necontestat, apare în întreaga ei importanță precizarea făcută în raportul C.C. al P.M.R. la cel de al doilea Congres al partidului, în legătură cu faptul că „tot ce are mai talentat literatura și arta romînească participă astăzi la opera de dezvoltare a culturii puse în slujba poporului".

Problemele expuse mai sus în linii mari sînt tratate amplu în două documente de partid de primă importanță, apărute recent în ziarul „Scînteia". Este vorba de articolele „Pentru un înalt nivel al muncii ideologice" („Scînteia" — nr 3602 din 23 mai) și „Impotriva abaterilor de la spiritul de partid" („Scînteia" — nr. 3610 din 1 iunie), din care sînt de tras numeroase învățăminte de mare însemnătate pentru activitatea ideologică în general și pentru cea literară în special, în scopul pregătirii temeinice a Congresului scriitorilor din R.P.R. și pentru continua dezvoltare a literaturii noastre.

Cu deosebire pentru educarea și călirea politico-ideologică a tinerilor literați, aceste documente se cer studiate, analizate profund și larg prelucrate.

După cum se știe, tînăra generație nu trăiește izolată, ferită de influențele ideologiei străine. Ideologia burgheză, opunîndu-se cu înverșunare îndrumării pline de grijă părintească cu care partidul călăuzește pașii uneori nesiguri ai tineretului pe drumul luptei pentru construirea socialismului, încearcă să otrăvească prin cele mai felurite și subtile mijloace sufletul și conștiințele încă fragede ale tinerilor. Tocmai de aceea, în acest domeniu se cere o maximă vigilență pentru descoperirea și extirparea la timp a tuturor confuziilor și denaturărilor ideologice, a tuturor manifestărilor străine, potrivnice socialismului, strecurate printre tineri.

Printre tinerii scriitori — care sînt legați indestructibil de întreg frontul nostru literar și ale căror probleme (avînd desigur specificul lor) sînt în esență cele comune literaturii romîne contemporane — au căutat de asemenea să pătrundă și să cîștige teren idei liberaliste dăunătoare.

Consfătuirea pe țară a tinerilor scriitori — cea mai importantă manifestare în viața noastră literară în ultima vreme — a avut numeroase laturi pozitive, printre care meritul de a arăta că tinerii se apropie în măsură crescîndă de viață, dornici să reflecte în lucrările lor lupta încleștată pentru triumful conștiinței socialiste, înaintate, în felul de a fi și în mentalitatea oamenilor. In consfătuire s-au vădit însă și o seamă de confuzii și nelămuriri ideologice care—după acest eveniment — în loc să scadă, au început să fie adoptate cu credulitate de tineri, luînd chiar o anumită amploare și alimentînd o seamă de manifestări greșite ale unor tineri scriitori, atît în discuții teoretice, cît și în practica literară concretă.

Așa s-a făcut că printre tinerii scriitori a ajuns să fie vînturată o asemenea formulă dubioasă ca aceea a așa-numitei redări a „adevărului integral". Această formulare lasă la o parte faptul că reflectarea veridică a vieții în literatura realismului socialist, redarea adevărului în dezvoltarea sa dialectică, nu se poate face în afara concepției despre lume a clasei muncitoare, în afara angajării scriitorului în lupta pentru triumful cauzei socialismului. Numai înarmați cu această concepție, sezisînd ceea ce este tipic, reprezentativ pentru transformarea revoluționară a societății noastre, numai de pe pozițiile spiritului de partid poate fi creată, în cadrul realismului socialist, imaginea autentică a vieții, poate fi dezvăluit deplin și expresiv întreg adevărul dezvoltării realității. Partidul este stegarul adevărului în lupta împotriva minciunii și filistinismului, proprii ideologiei burgheze, tocmai pentru că adevărul obiectiv, scoaterea lui la iveală, corespunde cu interesele vitale ale clasei muncitoare, cea mai înaintată clasă socială, chemată să înfăptuiască transformarea radicală a societății pe baze noi, socialiste, conform legilor obiective ale istoriei.

In unele lucrări aparținînd unor tineri scriitori talentați, dar nu îndeajuns înarmați ideologicește, se resimte din păcate ecoul tendințelor greșite și a pretinselor „teorii" de soiul celei citate. In presa de partid a fost deja criticat în acest sens fragmentul de nuvelă „Intoarcerea" de Ioana Munteanu, care oglindește viața ca un ghem „complex" de contradicții încîlcite, căroră autoarea nu le poate da de capăt, nereușind să redea perspectiva rezolvării acestor contradicții, sensul clar al evoluției lor. De asemenea au fost combătute și acele tendințe existente în unele scrieri ale tinerilor de a fi teribiliști, originali cu tot dinadinsul, de a releva cu precădere laturile negative ale vieții sau de a se forma ca scriitori și oameni fără ajutorul și călăuzirea cuiva, ci numai după propriile lor etaloane (cum se exprimă de exemplu Nicolae Labiș în versurile: „Tinuturile—acestui veac clocotitor / Vreau doar cu pașii mei să le măsor").

Este evident însă că nici presa pentru tineret — aici o mare răspundere revine „Scînteii tineretului" și „Tînărului scriitor"—și nici organizația de bază U.T.M. de la Uniunea Scriitorilor, nu au făcut destul în lupta împotriva recrudescenței influenței ideologice burgheze, nu au dat la timp și sistematic riposta cuvenită tendințelor greșite și ideilor confuze apărute în rîndul tinerei generații de scriitori. Trebuie acum să luăm măsurile necesare pentru a pune capăt definitiv șovăielii, lipsei de fermitate și de principialitate în combaterea manifestărilor nesănătoase, liberaliste.

In întîmpinarea Congresului scriitorilor din R.P.R. și în genere în tratarea problemelor literare, „Scînteia tineretului" are datoria să aducă un aport crescînd în clarificarea problemelor aflate la ordinea zilei în lumea literară. Dînd prilej unui larg schimb de păreri asupra problemelor majore ale creației literare actuale, făcînd loc în coloanele noastre dezbaterii curajoase a acestor chestiuni de pe pozițiile marxism-leninismului, vom milita pentru educarea partinică a tinerilor scriitori, pentru puritatea ideologică și maxima expresivitate artistică a scrierilor lor, astfel ca tinerii creatori de pe tărîmul literaturii să-și dea într-o măsură tot mai eficientă contribuția la mersul înainte al noii noastre literaturi. Este necesar să fie depuse eforturi susținute pentru risipirea confuziilor și a înțelegerii greșite a unor probleme, explicîndu-se cu răbdare, calm și grijă tovărășească fiecărui tînăr scriitor tot ceea ce îi este neclar. Apropiindu-ne cu înțelegere și dragoste de problemele specifice tinerilor care abia își croiesc drumul pe tărîmul creației literare, trebuie să le arătăm convingător primejdiile care pot frîna și abate dezvoltarea lor ca scriitori devotați poporului și cauzei fericirii celor mulți.

Tăria și unitatea rîndurilor scriitorilor în jurul Partidului Muncitoresc Romîn reprezintă o chezășie a faptului că — desfășurînd lupta de opinii pe platforma principiilor fundamentale ale realismului socialist, cu dorința de a ajuta ridicării literaturii noastre pe trepte superioare — se vor obține noi succese ale creației literare, pe măsura cerințelor crescînde ale partidului și poporului.

Acum partidul cheamă pe literați să-și intensifice strădaniile creatoare, pentru a înlătura tot ce este simplist, plat, inexpresiv din punct de vedere artistic în scrisul lor, pentru a învinge manifestările de schematism evidente cu deosebire în înfățișarea trăsăturilor constructorilor socialismului, pentru o largă varietate de curente, genuri, stiluri, personalități, pe care le presupune și le pretinde realismul socialist, pentru a da poporului noi opere actuale, valoroase, la înălțimea epocii mărețe a construcției socialismului pe care o trăim.

Tineri artiști în Expoziția anuală de grafică

Lucrările expuse în acest an la expoziția de grafică dau satisfacție oricărui iubitor al artei. Și aceasta nu pentru că ne-am afla în fața unor perfecțiuni în jurul cărora nu s-ar putea discuta. Bucuria pe care o încearcă oricare vizitator se datorește multitudinii genurilor abordate de artiștii noștri plastici, varietății tematicii, numărului mare al lucrărilor expuse, ca și calităților lor plastice, care vădesc personalități artistice interesante. Desigur însă că nici varietatea genurilor, nici cuprinderea unei tematici mai largi, nici numărul mare al lucrărilor expuse n-ar putea impresiona dacă ele n-ar transmite un autentic fior artistic, un înalt conținut de idei.

Un alt aspect îmbucurător al actualei expoziții de grafică este și acela că lucrările expuse înmănunchiază atît creații ale unor artiști de renume cum ar fi J. Perahim, Eug. Taru, Szöny Ștefan, Szabo Bela Gy, Octavian Angheluță etc., cît și ale unor tineri artiști talentați, absolvenți din ultimii ani ai institutelor de artă.

Reproducem aci două dintre lucrările tinerilor artiști expuse la expoziția de grafică.

Printre lucrările expuse de Eugen Crăciun se numără și cea intitulată „Intr-o cooperativă meșteșugărească". Cît de veridic este surprinsă aci atmosfera încordată de lucru, cît de firesc ne apar plasați eroii, cu cîtă meticulozitate s-a apropiat artistul de bancul de lucru al bătrînului cizmar, puteți descifra și din fotografie. Ceea ce fotografia noastră nu vă poate reda, ceea ce ați putea să vă dați seama numai vizitînd expoziția, este gama coloristică remarcabilă pe care artistul o folosește pentru dezvăluirea veridică a atmosferei (Reproducerea de sus).

Tînărul artist Sabin Balașa expune două portrete, dintre care unul — cel al unui copil — îl reproducem și noi. Artistul a înțeles psihologia copilului, inocența și naivitatea specifice vîrstei, ceea ce apare evident în privirile modelului. Dacă veți privi cu atenție ochii copilului, veți găsi și naivitate și curiozitate și o anume meditație în fața descoperirilor pe care le face la fiecare nou contact cu realitatea înconjurătoare. (Reproducerea din stînga).

Ion Brad

Zborul liliecilor

Ca un țăran mă-nchin la soare
Și cred în el pîn-la mormînt!
De-aceea, sumbre zburătoare,
Nu vă iubesc și nu vă cînt.

Voi dormitați în reci unghere
Unde duhnește a mormînt
Și faceți zboruri lungi, stinghere,
Și în zig-zag, lîngă pămînt.

Mici șoareci atîrnați de-aripe,
Scuipați de negrul nopții vînt,
Voi nu-ndrăzniți nici două clipe
In slăvi să vă luați avînt.

Sînteți negarea ciocîrliei
— Un imn în soare înălțînd —
Și profanarea melodiei
Ce o-ngînă mierla, cînd și cînd.

Voi chițcăiți, dansînd ca dracii,
Viermi aripați, cu zborul frînt;
Mîncăi mai mari ca vîrcolacii
Dar nu de lună, de pămînt.

Credința voastră e în ghiare,
Cu capu-n jos stînd atîrnînd
Invăluiți de bezna mare,
De întunericul flămînd.

Voi, parodii desgustătoare,
Rînjiți la astrul meu preasfînt?
Ca un țăran mă-nchin la soare
Și cred în el pîn-la mormînt!

Doina Sălăjan

Un poet...

— Zace comoara cine știe de cînd,
Noaptea flacăra de-asupra ei joacă.
Din parte-mi, poate încă să zacă
Nu mi-i sete și nu sînt flămînd.
Crede-mă, viața odată ni-i dată —
N-am poftă comori să dezgrop.
Inima vreau liniștită să bată
Și-apoi, după mine, potop.
Lasă pădurea! Poveste banală!
Grădina mi-ajunge, prea-prea.
Din trandafir opresc o petală:
Mi-ajunge. Și asta e grea.
Cîntecul? Cît mai mic bibelou.
Cît mai dulce bomboană să fie.
Sînt econom și nu-l vreau prea nou.
Doar să poată puțin să îmbie.
Comoara? Să stea cum a stat
pîn-acum.
Viața odată ni-i dată.
Vreau inima liniștită să-mi bată.
Ehei, știu eu, toate sînt fum!...

PRIMII PAȘI, PRIMELE BIRUINȚE

Trei dintre spectacolele prezentate de către teatrele din regiuni în urmă cu cîteva săptămîni au constituit lucrările de diplomă ale unor studenți ai Institutului de Artă Teatrală și Cinematografică „I. L. Caragiale". E vorba de „Ultima oră" de Mihail Sebastian (Teatrul de Stat Baia Mare), „Intr-un ceas bun" de Rozov (Teatrul de Stat Galați) și „Liceenii" de Treniov (Teatrul de Stat Oradea).

Debuturile tinerilor regizori cu spectacolele mai sus amintite s-au dovedit promițătoare. Caracteristic pentru munca lor e strădania de a descoperi sensurile ideologice ale operei și a le tălmăci prin mijloace artistice independente, îndrăznețe și inovatoare, capabile să emoționeze spectatorul.

Mihai Dimiu a realizat cu piesa „Ultima oră" un spectacol viu și interesant, subliniind valorile morale ale lui Andronic și ale Magdei în contrast cu lumea venală a afaceriștilor, mai mari sau mai mici, de tipul lui Bucșan și Borcea. Spectacolul se desfășoară pe cele două planuri principale ale comediei lui Sebastian; cel liric (idila dintre Magda și Andronic) și cel satiric (demascarea lui Bucșan și a aserviților lui). Regizorul a îmbinat cu simț artistic cele două planuri în cursul piesei, cu excepția unor alunecări spre grotesc, în special în actul I, depășind unitatea de stil a spectacolului.

Cu multă fantezie și inventivitate a fost rezolvat de regizorul Valeriu Moisescu spectacolul cu piesa „Intr-un ceas bun" de Rozov. Ritmul tineresc al spectacolului, definirea caracterelor eroilor prin acțiuni semnificative, încadrarea acestor acțiuni într-o viziune plastică saturată de imagini artistice captivante, iată principalele calități ale regiei lui Valeriu Moisescu. Socotesc că regizorul trebuia să adîncească mai mult caracterul lui Andriușa, pregătind transformarea pe care o suferă în cursul piesei și susținînd-o cu mai multă convingere în final.

„Liceenii" în regia lui Radu Penciulescu a însemnat un spectacol plin de tinerețe, de dăruire și de elan revoluționar. Regizorul a intuit lumea zugrăvită de Treniov cu mult simț analitic, caracterizîndu-și just eroii, călăuzindu-i cu precizie spre suprasarcina rolului. Spectacolul are foarte multe momente de sensibilitate și emoție artistică. Mai puțin este realizată forța revoluționară a colectivului; scenele de masă au purtat uneori pecetea improvizației, probabil și din cauza condițiilor organizatorice ale turneului.

Spectacolele puse în scenă de tînăra promoție de absolvenți din anul 1955 al secției de regie de la Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică „I. L. Caragiale" au confirmat atît aptitudinile lor artistice, cît și pregătirea profesională dobîndită în cursul anilor de studii.

GEORGE DEM. LOGHIN
șeful catedrei de regie scenică la Institutul „I. L. Caragiale"

Arta unui popor prieten

Ansamblul „Mazowsze" la București

Cînd, în seara primului spectacol al Ansamblului de stat de cîntece și dansuri „Mazowsze-Tadeusz Sygietynski" din R.P. Polonă, cortina s-a ridicat, a răsunat în rîndurile spectatorilor un murmur de admirație. Pe o estradă de lemn, ornamentată cu motive populare desenate, stăteau în picioare 50 fete și 20 băieți în pitorești straie naționale poloneze de toată frumusețea. Tăceau, nemișcați; doar ochii le străluceau și un fin surîs le arcuia gura. Parc-ar fi spus: Priviți-ne! Noi sîntem cei cu care vă veți petrece această seară.

Seara a fost într-adevăr frumoasă și din capul locului s-a stabilit o legătură sufletească între scenă și sală. Pe estradă membrii ansamblului slăveau frumusețile artei patriei lor, cucerind admirația și înțelegerea celor prezenți. In sală spectatorii își exteriorizau uneori mai zgomotos, alteori cu reținere aprecierile, marcînd prin ovații și aplauze înseși nuanțele variatelor frumuseți din cadrul spectacolului.

Desen de LAETIȚIA IGNAT-HOMORICEANU

Programul a cuprins cîntece vechi și noi, populare și culte, alături de dansuri atît de expresive ca, de pildă, „Tramblanka", „Oberek" sau „Mazurka". De un deosebit succes s-a bucurat interpretarea unor cîntece romînești de către ansamblu. Intr-adevăr, tălmăcind într-un chip foarte sugestiv cîntecele noastre „Pe Mureș și pe Tîrnave" (solist tînărul Arkadius Sroka) și „Foaie verde, lămîiță", ansamblul a fost răsplătit cu entuziaste aplauze. Dar o surpriză au constituit-o și cîntecele populare poloneze „La marginea pădurii" (reg. Radom) și „Cuculețul" cîntat în limba romînă. Și cu siguranță că acele modificări de pronunțare („ă" devenea „e") departe de a ne slăbi entuziasmul, ni-l ținea treaz, conștienți cu bucurie de faptul că ascultăm glasuri de prieteni, mîndri că la căldura versului și viersului nostru se încălzesc inimi dragi de frați și surori.

Să vă prezentăm unele numere din program. Acesta s-a deschis cu un cîntec tineresc, scris în factura tradițională a cîntecului de masă mobilizator. Fără efort, cu voie bună, s-a dat viață lucrării, în care tineretul își cîntă dragostea de țară. Incă de la acest cîntec au fost evidente unele trăsături ale ansamblului, ca, de pildă, sonoritatea foarte omogenă a corului, în care vocile se întrepătrund, se pierd parcă unele într-altele, contopindu-se într-un singur tot, foarte expresiv. De asemenea, s-a făcut vădit simțul măsurii și al gradației de care dispun membrii ansamblului. Piesele, începînd cu însuși acest cîntec, sînt relativ scurte, și apar ca atare chiar cînd constau dintr-o repetare de multe ori a unui singur cuplet și refren. De fiecare dată cînd răsună, cupletul are o strălucire nouă, o tentă schimbată, care stîrnește în continuare interesul ascultătorului. Așa a început, de pildă, dansul popular complex „Oberek" în care pe o singură melodie, mereu și nostalgic repetată, dar instrumentată variat — pasagii de piccolă, solo, alternînd cu altele cîntate de întreaga orchestră sau chiar instrumentele de percuție, — se desfășurau diferite figuri de dansuri populare. Aici nu era numai virtuozitate în nuanțarea instrumentației ci și acea sensibilitate artistică aptă a desluși în cîntecul popular cele mai fine și mai subtile diferențieri. Această sensibilitate i-a fost proprie lui Tadeusz Sygietynski, creatorul și îndrumătorul ansamblului, care astăzi îi poartă numele.

Am întîlnit în program cîntece foarte diferite. De pildă, „Luminița" din regiunea Rawa, în varianta ce se cîntă în Karolin (localitatea unde-și are sediul ansamblul) e un cîntec plin de grație, mucalit, cu un umor reținut, în schimb, „Bandoska" acel cîntec „à capella" melancolic de odinioară, al țăranilor din regiunea Rudzimin, este străbătut de o atmosferă apăsătoare (pentru sublinierea contrastului, regizorii spectacolului slăbesc luminile de pe scenă). Cu o notă de umor dar și de solemnitate răsună „De ce-ați venit, pețitori" — cîntec din regiunea Mlawa, interpretat de un grup de 7 fete, desprins din cor, cărora le răspunde ansamblul vocal și instrumental. Acest fel de a interpreta este folosit în cîteva rînduri în cursul spectacolului (de pildă, în cîntecul-scenă „Vin musafirii" ș.a.). Sînt reînviate și vechi lucrări din veacul trecut, din regiunea natală a lui Chopin, cîntecul „Filon și Laura", dansul „Lowinczanka".

Polka „Tramblanka" („tremurată") este un dans popular de origină franceză, dar perfect asimilat de cultura populară polonă. Aici, din nou, e vădită sensibilitatea și gustul celui care a conceput spectacolul. Fetele vin spre primul plan al scenei făcînd o cortină vie, multicoloră, în vreme ce băieții, pe nesimțite, mută estrada în fund. Apoi toți își reiau locul pe aceasta; în fața s-a creat un spațiu rezervat dansului. Și dansul începe... Fetele și băieții (cu straie din regiunea Opoczwo) ies din rînduri și pornesc cu elan dar și cu reținere și, după ce au desfășurat dansuri pline de prospețime și grație, reintră tot pe nesimțite în rînduri, încheindu-și în cîntec jocul. Totul este perfect echilibrat, golurile aparent întîmplătoare ale fetelor și băieților ce ies din rînduri se „organizează" astfel încît estrada nu e despuiată și capătă îndată o nouă înfățișare estetică. Evident că a conduce în același timp orchestra, dansatorii (care și cîntă) și corul de pe estradă, este destul de anevoios. Totuși, dirijorul (cu foarte rare momente de decalaj) a fost mereu stăpîn pe ansamblu.

Ar fi multe de povestit despre fiecare cîntec și dans în parte. Ele își au fiecare individualitatea lor, dar în trăsăturile lor generale au multe asemănări. Poate că o lipsă a programului constă în aceea că nu a fost întotdeauna destul de variat, existînd unele repetări de procedee, de atmosferă, care ar fi putut fi evitate. Folclorul bogat polonez poate oferi un program veșnic nou și viu, chiar dacă trăsăturile generale naționale rămîn evident, constante. Poate că introducerea unui „Krakoviak", a unor cîntece pentru cor bărbătesc (chiar cîntecul ostășesc e cîntat și de fete), a unor instrumente mai diferite de la o piesă la alta (fără dominarea prea insistentă a alămurilor) — ar fi contribuit la crearea unui asemenea program. Imaginea atît de bogată prezentată de ansamblu asupra creației muzical-coregrafice populare din R. P. Polonă ne-a dat însă oricum posibilitatea de a admira și aplauda din inimă arta poporului frate polonez.

FR. SCHAPIRA

Dezbaterea proiectului Statutului modificat al Uniunii Tineretului Muncitor

* * *

Discuție pe marginea capitolului VI.

Discuția a avut loc la sediul organizației U.T.M. de la „Țesătoria Buftea". Ajunsesem acolo cu gîndul de a cunoaște părerea utemiștilor asupra unor prevederi ale proiectului Statutului modificat al U.T.M.

— Care prevederi? mă întreabă Traian Belcea, secretarul organizației de bază U.T.M. L-am lăsat pe el să aleagă. Intîmplarea a făcut ca Belcea să înceapă a-mi povesti tocmai despre unele puncte cuprinse în capitolul VI, care stabilesc că organizațiile de bază U.T.M. trebuie să se îngrijească de continua îmbunătățire a condițiilor de muncă și de viață ale tineretului, de organizarea timpului liber prin acțiuni culturale și sportive...

— N-ai vrea să arăți pe scurt — îl întrerup pe secretar — cum s-a preocupat organizația voastră de bază de îmbunătățirea condițiilor de muncă și viață ale tineretului?

— Da! De ce nu? — răspunse Belcea îngîndurat. Avem de altfel și cîteva succese în aplicarea acestor prevederi ale proiectului... Iată, îmi amintesc de o consfătuire de producție. In consfătuire a reieșit că mai mulți tineri în cadrul secției finisaj — printre care și Cornelia Iancău, absolventă a unei școli profesionale textile — fac o muncă necorespunzătoare calificării lor. Necorespunzătoare în sensul că nu-și puteau valorifica cunoștințele lor. Ce era de făcut? La cîteva zile după consfătuire am mers la tovarășul Zisu Mendel, conducătorul tehnic al întreprinderii și la tovarășul director și le-am vorbit despre Cornelia. Tot atunci am propus ca această tînără s-o înlocuiască pe o controloare plecată din fabrică. Tovarășii au fost de acord cu propunerea noastră. De atunci Cornelia Iancău muncește în calitate de controloare de calitate pe fabrică. Fapt este că în munca ei Cornelia dă rezultate foarte bune care-i umplu sufletul de bucurie.

Iată și cazul utemistei Ecaterina Popescu muncitoare la secția preparații. Era din Răcari și îi venea tare greu să meargă în fiecare seară acasă. A căutat ea prin comună o cameră, dar n-a fost chip să găsească. La intervenția noastră, Ecaterina a fost primită în cămin. Odată rezolvată problema locuinței, Ecaterina Popescu a devenit o utemistă mult mai activă.

— Crezi oare că dacă n-ar fi primit cameră la cămin, rezultatele ei în muncă nu erau aceleași? — m-am grăbit să-l întreb pe tov. Belcea.

— Și da și nu, răspunse secretarul surîzînd. Da, pentru că îndată după terminarea lucrului fata se grăbea să ia trenul pentru Răcari. Nu, pentru că atît cît timpul îi permitea Ecaterina își îndeplinea unele sarcini obștești cu tragere de inimă. Dar cum timp avea puțin...

Il ascultam pe secretar și nu știam ce să cred. Problema preocupării față de nevoile tineretului nu putea fi redusă la intervenția pentru ca un tînăr să muncească la un loc corespunzător calificării lui, sau ca o fată să fie primită în cămin. Astea-s numai două cazuri particulare. Prevederea din proiect — pe baza căreia noi discutam acum — nu putea fi rezumată numai la unele acțiuni întîmplătoare, așa cum reieșea din cele expuse de Belcea. Secretarul parcă-mi ghicise gîndul.

— Nu voiam să termin fără să-ți spun că adeseori mai trecem neatenți pe lîngă o serie de probleme care-i preocupă mult pe tineri. Nu au fost puține cazurile în care noi ne-am mulțumit numai cu simple sezisări ale unor situații necorespunzătoare. Dar utemiștii nu ne-au iertat.

— Ce vrei să spui cu asta?

— In recenta adunare de alegeri ei ne-au criticat zdravăn pentru că nu ne-am dus la căminul în care locuiesc, ca să vedem în ce condiții stau, care sînt nevoile lor.

— Și?...

— Nu după mult timp întreg comitetul a vizitat căminul. Știi ce-am constatat? Că tinerii ne-au criticat pe drept cuvînt. In cămin erau multe lucruri de pus la punct. Pe alocuri acoperișul trebuia reparat. Multe fete ar fi vrut să-și pregătească singure masa de seară, dar în cămin nu exista o mașină de gătit. Lipseau și alte lucruri de strictă necesitate, fără de care nu se putea asigura o igienă corespunzătoare. Despre toate aceste cerințe legitime ale tinerilor am vorbit conducerii întreprinderii. Și nu numai atît. Am inițiat unele acțiuni de muncă voluntară pentru curățenia din cămin etc. După muncă au urmat rezultatele. Soba mult dorită de tinerele gospodine a fost instalată. Acoperișul a fost și el reparat, iar celelalte probleme sînt în curs de rezolvare.

Citind proiectul Statutului modificat, noi, membrii comitetului U.T.M., ne-am dat seama o dată mai mult de necesitatea prezenței noastre permanente în mijlocul tineretului pentru a-i cunoaște cerințele, pentru a-l îndruma și ajuta.

După cum se putea vedea, discuția noastră era pe punctul de a lua sfîrșit. In cele din urmă Belcea închise cu grijă sertarul biroului și întorcîndu-se spre mine îmi zise:

— Și acum, haide tovarășe prin țesătorie să-i cunoști pe utemiști. Avem niște tineri minunați!

GEORGETA VASILIU

Este necesar stagiul de candidatură la U.T.M.?

Printre propunerile făcute de utemiști pentru îmbunătățirea proiectului Statutului modificat al U.T.M., am citit în „Scînteia tineretului" și propunerea tovarășului Virgil Nicolae care consideră necesar să se includă în proiectul de Statut și un aliniat prin care să se prevadă că tînărul înainte de a intra în U.T.M. e obligat să facă un stagiu de candidatură.

Consider nejustă această propunere și iată de ce. Uniunea Tineretului Muncitor — așa după cum se arată și în proiectul Statutului modificat — este o organizație revoluționară de masă care unește în rîndurile sale masele largi ale tinerilor muncitori, țărani muncitori, elevi, studenți, intelectuali din țara noastră.

Așadar U.T.M. este o organizație care întrunește mase largi de tineri de diferite categorii — excluzînd bineînțeles pe cei care exploatează munca altora.

A fost un timp cînd în organizația noastră a existat pentru tinerii care trebuiau să devină utemiști un stagiu de candidatură. Experiența a dovedit însă că aceasta a îngreunat intrarea lor în organizație.

Trebuie ținut cont și de faptul că tineretul muncitor din țara noastră, datorită grijii părintești pe care i-o poartă partidul, a crescut mult în anii de democrație populară. Apoi unde mai punem că o bună parte din tinerii care intră în U.T.M. provin din rîndurile pionierilor și aceștia cu atît mai mult nu au nevoie de o perioadă de candidatură.

Propunînd introducerea în proiect a unui aliniat cu privire la stagiul de candidatură, tovarășul Virgil Nicolae s-a gîndit probabil la faptul — cel puțin așa presupun — că tînărul înainte de a deveni utemist, adică în perioada cînd este candidat, are posibilitatea să-și însușească Statutul, să-și însușească anumite principii de conduită revoluționară și să muncească cu abnegație pentru ca astfel să dovedească organizației că merită să facă parte din rîndurile sale.

Dar oare fără stagiul propus tînărul nu poate să realizeze toate acestea?

Eu consider că da. U.T.M. este o organizație care se ocupă de educarea comunistă a tineretului. Unde, dacă nu în U.T.M., alături de ceilalți tineri comuniști, poate să-și însușească oricare tînăr cinstit principiile, normele de conduită revoluționară? In cadrul organizației noi putem și trebuie să realizăm această sarcină.

Atunci ce rost mai are să alegem o cale intermediară (stagiul de candidatură) și să facem greutăți tînărului care dorește să intre în organizație? Pentru că eu așa consider acest stagiu — o greutate creată tînărului muncitor, tînărului țăran muncitor, elev sau student de a deveni utemist.

Țin să precizez că părerea mea despre candidați, așa cum am exprimat-o în aceste cîteva rînduri, o consider valabilă numai pentru organizația noastră.

Acestea sînt doar cîteva din motivele pentru care nu sînt de acord cu propunerea tovarășului Virgil Nicolae.

Deci — după părerea mea — dacă tînărul s-a dovedit a fi cinstit, harnic, conștiincios, îl putem primi în U.T.M., fără teamă că greșim. Iar noi, ceilalți utemiști, cu mai multă experiență, trebuie să avem grijă să facem din el un adevărat tînăr comunist. Pentru că tocmai aceasta e sarcina noastră.

CONSTANȚA TUDORIU
secretara organizației de bază U.T.M. de la „F.R.B." din București

Opiniile mele

„LA MERE" — film romînesc (cinematografele: Republica și I. C. Frimu).

„MIINE VA FI PREA TIRZIU", film italian (cinematografele: Magheru, V. Alecsandri, București, Infrățirea între popoare, Flacăra și Miorița).

„UN PAHAR CU BERE" — film maghiar (cinematografele: Filimon Sîrbu, Elena Pavel, 1 Mai și N. Bălcescu).

„MELODII! MELODII! MELODII!" — Medalion muzical închinat celor 30 de ani de creație a lui Elly Roman — Ansamblul de Estradă.

„VOLPONE" de Ben Jonson — Teatrul C.F.R. Giulești (direcția de scenă I. Șahighian).

„UMBRE IN PORT" — film sovietic (cinematografele: Cultural și Arta).

„POPESCU 10 IN CONTROL" — film romînesc (cinematografele: Republica și I. C. Frimu).

„MELODII NEMURITOARE" — film italian (cinematografele: Al. Sahia și Volga).

„AVENTURA LA CASTEL" — film austriac (cinematograful Victoria).

Tineretul să fie perseverent și dîrz în lupta pentru valorificarea bogățiilor patriei sale*)

Cuvîntarea tovarășului N. S. HRUȘCIOV, rostită la 2 iunie 1956 la adunarea comsomoliștilor și tineretului din orașul Moscova, consacrată petrecerii primului grup de tineri voluntari, care și-au manifestat dorința de a pleca la chemarea C.C. al P.C.U.S. și a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. pe șantierele regiunilor răsăritene ale U.R.S.S.

Tovarăși! Au vorbit foarte bine aici și acei care pleacă în Răsărit și acei care-i conduc pe tineri spre mărețe fapte de eroism. Minunat a vorbit aici Ekaterina Stepanovna Leonova, care mîine, împreună cu noi toți, îl va conduce pe fiul său Igor. Ea a vorbit cu atîta suflet, cum numai o mamă poate să vorbească. Doar o mamă își cruță întotdeauna fiul, vrea să-l țină cît mai aproape de ea. Dar Ekaterina Stepanovna a înțeles bine că fiul ei trebuie să participe, împreună cu toți tinerii, la o faptă atît de măreață, la înfăptuirea căreia marele nostru Partid Comunist a chemat tineretul sovietic. **(Aplauze).**

Cu mare emoție am ascultat împreună cu voi cuvîntarea lui Alexei Petrovici Maresiev. Organizatorii adunării voastre au procedat just invitîndu-l pe tovarășul Maresiev la întîlnirea cu tinerii care vor pleca pe șantierele din regiunile răsăritene și nordice ale țării. **(Aplauze).** Voi cunoașteți cu toții biografia lui Maresiev, pe care a povestit-o bine scriitorul Boris Polevoi. Milioane de oameni sovietici au participat la Marele Război pentru Apărarea Patriei. Mulți dintre ei au dat dovadă de eroism, stăpînire de sine și bărbăție, dar într-o asemenea situație, în care a fost aviatorul Maresiev, care și-a pierdut ambele picioare, alt om ar fi putut să-și piardă voința și dorința de viață. Dar cum a procedat el? El a găsit în sine puterea ca să învingă neajunsul său fizic — a învățat să meargă, s-a întors din nou în unitate. La sfîrșitul războiului, tovarășul Maresiev s-a înscris la Academie, a absolvit-o cu succes și, în prezent, lucrează ca profesor. Acesta este cu adevărat un om sovietic, un adevărat comunist! **(Aplauze prelungite).** Și el este — eu nu știam asta — premergătorul vostru direct. Voi de abia vă pregătiți să plecați în aceste ținuturi, pe cînd el a și participat la construirea orașului Komsomolsk-pe-Amur, orașul tinereții. **(Aplauze).**

Viața arată că hotărîrile celui de al XX-lea Congres al partidului sînt întru totul juste și pas cu pas, ele sînt îndeplinite.

Nu puțini sînt tinerii și tinerele din țara noastră care au plecat pe pămînturile înțelenite. In prezent se poate vorbi despre primele rezultate ale muncii lor eroice. La început s-a trasat următoarea sarcină: să se valorifice 7 milioane hectare pămînturi înțelenite și virgine. După aceea, am studiat cu atenție, ne-am gîndit, am socotit și am mărit planul de valorificare a pămînturilor înțelenite pînă la 13 milioane. După aceea, cînd a început, după cum se spune, să ni se deschidă pofta, s-a hotărît să mărim această cifră pînă la 28—30 milioane hectare. Această cifră a fost, ca să spunem așa, culmea a ceea ce ne imaginam noi despre posibilitățile de valorificare a pămînturilor înțelenite. Dar iată că acum, pot să vă spun că, într-un timp scurt, au fost valorificate 33.200.000 hectare de pămînt. **(Aplauze furtunoase).** Și aceasta tovarăși, doar în doi ani, numai în doi ani!

Cîtă cerneală au irosit gazetarii burghezi, prezicînd eșecul planurilor Uniunii Sovietice, discreditarea ideii valorificării pămînturilor înțelenite și virgine! Dar nu degeaba se spune că cine rîde la urmă, rîde mai bine. Și iată-ne că rîdem de asemenea gazetari **(Aplauze)** rîdem cît de mici sînt toți acești „prooroci" care nu sînt în stare să înțeleagă năzuințele noastre și să aprecieze just forțele noastre. De aceea ei au și dat greș, cum de altfel dau greș în toate celelalte. **(Aplauze furtunoase).**

Dușmanii țării noastre încearcă să ghicească dacă la noi comunismul va fi sau nu construit. Nu vrem să-i speriem, dar trebuie să spunem că, chiar dacă doresc aceasta sau nu, victoria comunismului este inevitabilă din punct de vedere istoric. Noi mergem cu fermitate pe drumul nostru drept arătat de Marx-Engels-Lenin, înainte — spre societatea comunistă. **(Aplauze prelungite).**

Cel mai important pentru noi este să nu fim simpli spectatori, să nu dorim numai construirea comunismului. Fericirea omului constă în aceea ca — prin munca sa — să participe activ la această măreață construcție, să facă totul pentru ca să apropie crearea societății comuniste. **(Aplauze furtunoase).**

Noi credem că comunismul va învinge capitalismul fără război. Aceasta întristează și alarmează îndeosebi pe reacționarii înveterați. Pe ei îi înfurie încrederea noastră fermă în inevitabilitatea victoriei comunismului fără război. Nouă nu ne trebuie război și noi ne pronunțăm hotărît împotriva războiului, pentru pace în întreaga lume.

Dar vreau să spun cîteva cuvinte nu despre reacționarii înveterați, ci despre aceia care nu sînt împotriva capitalismului, dar nici pentru comunism, despre aceia care preferă pur și simplu să stea deoparte, să privească ce va ieși din aceasta, cine va învinge. Voi știți doar că sînt unii oameni care nu știu dacă trebuie sau nu să creadă în dumnezeu. Uneori însă un asemenea om se întoarce cu spatele și-și face, pentru orice eventualitate, semnul crucii: nu-i cine știe ce greu, și apoi dacă există totuși dumnezeu cu adevărat? **(Insuflețire, aplauze).**

Dacă este, atunci această cruce poate i se va pune totuși la socoteală acolo unde se vor face calculele corespunzătoare! **(Risete în sală).**

Cam așa se întîmplă cu unii oameni și în privința luptei dintre cele două sisteme. La noi în Uniunea Sovietică vin diverși militanți ai burgheziei. Noi discutăm pașnic cu ei iar unele probleme le discutăm în contradictoriu. Aceasta e și normal — noi sîntem doar pe poziții diferite de ei.

Noi ne vom avînta spre înălțimile comunismului cu atît mai repede cu cît mai hotărît vom milita și vom traduce în viață măreața învățătură a marxism-leninismului. Aceasta este un fapt, tovarăși. Și dacă uneori ni se spune că la noi, chipurile, lucrurile nu stau chiar așa, noi le răspundem unor asemenea oameni: „Porumbeilor, dar știți voi ce a fost Rusia pînă la revoluție și ce a devenit ea acum? Desigur, nu toate sînt puse la punct, dar noi înșine ne vedem lipsurile și ne străduim să le înlăturăm".

Se spunea adesea: „In prezent pe pămînt există două state puternice — Uniunea Sovietică și Statele Unite". Aceasta e de acum laudă, tovarăși. Dar, fiți siguri, va veni în curînd vremea cînd toți vor spune: „Cele mai puternice state sînt acelea care construiesc economia lor pe o bază socialistă". Eu cred că noi vom obține aceasta! Iată, Partidul Comunist vă cheamă, tovarăși, să lucrați în numele acestui țel măreț, să munciți astfel încît părinții voștri să se mîndrească cu voi, iar noile generații să-și amintească cu recunoștință de faptele voastre minunate.

De ce partidul și guvernul cheamă tineretul să plece pe noile șantiere din raioanele răsăritene și nordice ale țării, pentru ce fac ei aceasta, cui îi este necesar? Aceasta este necesar în primul rînd pentru voi, tovarăși, pentru tînăra generație a Patriei noastre. Partidul și guvernul consideră că a venit timpul să fie îndreptate mari eforturi către valorificarea rapidă a nesecatelor bogății ale Siberiei, Orientului Indepărtat, Kazahstanului, regiunilor nordice și ale altor regiuni situate la mari depărtări de Moscova, dar tot atît de apropiate de inima fiecărui om sovietic. **(Aplauze furtunoase).** Aceste pămînturi sînt înzestrate literalmente cu de toate! Eu cred, tovarăși, că va veni în curînd vremea cînd oamenii vor spune: „Cine n-a umblat prin Siberia acela n-a văzut lumea". **(Aplauze).**

Incă de pe acum, Siberia are o mare bază industrială care în acest cincinal va deveni și mai puternică. Inchipuiți-vă cum va fi Siberia peste două-trei cincinale! Cuvîntul Siberia va rămîne, dar aspectul Siberiei se va schimba în mod radical. Și această treabă vă revine vouă împreună cu sibeienii localnici, renumiți prin dragostea lor de muncă și prin perseverența lor! **(Aplauze îndelungate).**

Astăzi s-a vorbit în consfătuire despre greutățile muncii care vă așteaptă. Da, vrem să spunem deschis că acolo veți avea de întîmpinat mai multe greutăți decît în munca voastră precedentă. Aci voi ați muncit în locuri cu care v-ați obișnuit. Dar, după cum se spune în popor, dracul nu-i chiar atît de negru.

In legătură cu aceasta, îmi amintesc cum și-au început drumul de muncă tinerii muncitori în Rusia de dinainte de revoluție. Cînd am muncit în tinerețea mea în mină, am avut prilejul să văd unii flăcăi de la țară veniți în mină și coborîți în abataj, plîngînd acolo de spaimă; ei se temeau de mină. Imi amintesc un asemenea caz: odată, terminînd munca în mină, m-am întors pe suitoare cu lampa în mînă. Acolo era întuneric, nu se vedea nimic în față. Aud deodată plîngînd un om. Mă apropii de el: stă flăcăul și plînge.

— Tu de ce plîngi? — îl întreb.

— M-au părăsit consătenii, au ieșit singuri la suprafață.

Așa procedau deseori minerii cu începătorii, rîzîndu-și de ei. Ei plecau, iar acesta, ca peștele în cîrlig, stătea și tremura, gîndindu-se că îl vor înconjura spiritele subterane.

Ii spun: „să plecăm împreună, am să te scot afară".

Am ieșit la suprafață, el și-a făcut cruce și a spus: „Nu mai cobor niciodată în mină".

Vedeți ce treabă groaznică era pentru el asta. Și ce-a făcut el după asta? Probabil că s-a întors în sat și a trăit acolo și mai prost decît trăiau minerii.

Condiții grele — aceasta este o noțiune relativă. Trebuie ca să fiți pregătiți pentru învingerea celor mai mari greutăți și atunci și lucrul cel mai greu vi se va părea mult mai ușor. Voi trebuie să vă creați cu mîinile voastre proprii condițiile de viață în noile regiuni.

Și aș mai vrea să spun următoarele. Aci s-a comunicat că în prezent în regiunile Răsăritului și Nordului pleacă 12.500 de tineri moscoviți. Aceasta este o cifră frumoasă, dar ea nu este încă suficientă. De aceea, noi am ruga pe comsomoliștii și comuniștii din orașul Moscova, pe tovarășa Furțeva și pe alți conducători ai organizației de partid din Moscova să muncească în așa fel încît mișcarea tinerilor moscoviți voluntari către șantierele celui de al VI-lea cincinal să capete o mai mare amploare.

Voi știți că în Chemarea Comitetului Central al partidului și a Consiliului de Miniștri se spune că pe șantierele celui de al VI-lea cincinal trebuie trimiși 500.000 de tineri. O jumătate de milion de muncitori este desigur o cifră mare. Dar ce țară avem noi, tovarăși! Noi avem o populație de peste 200 milioane!

In cursul celui de al VI-lea cincinal în Țara Sovietică se va desfășura o asemenea construcție grandioasă încît și acest număr de muncitori va fi încă insuficient. Aci este de față tovarășul Raizer, ministrul construcției de întreprinderi ale industriei metalurgice și chimice. Cîți oameni vor fi necesari pentru șantierele ministerului dumneavoastră?

Tov. Raizer: Cel puțin 200.000.

Tov. Hrușciov: Auziți, cîți muncitori vor fi necesari în următorii doi ani pentru șantierele unui singur minister? Mulți oameni vor fi necesari pentru șantierele altor ministere. Este necesar ca spre șantierele celui de al VI-lea cincinal să pornească sute de mii de oameni din Moscova, Leningrad, Kiev, Minsk, Baku, Tbilisi și alte orașe și regiuni ale țării. Este bine că spre Răsăritul și Nordul țării pleacă nu numai oameni tineri, printre care există și dintre cei care abia și-au terminat școlile medii, dar și muncitori și specialiști căliți în muncă, care au muncit pînă acum în uzine și șantiere.

Aici au luat cuvîntul comsomoliști și comsomoliste care termină școala de 10 ani. Ei au spus că vor să muncească și să învețe mai departe. Trebuie să salutăm o asemenea năzuință. Noi sîntem convinși că nu e departe vremea cînd instituțiile de învățămînt superior vor recruta studenții prin uzine, șantiere, colhozuri, S.M.T.-uri și sovhozuri. **(Aplauze îndelungate).** Pînă în ultima vreme, la noi aproape fiecare absolvent de școală medie s-a înscris într-o școală superioară. Astfel, la alegerea viitoarei lor profesii, unii tineri și tinere procedau astfel: scriau pe cîteva fițuici denumirea institutelor, le aruncau într-o șapcă, închideau ochii și scoteau — care institut era scris pe hîrtiuță la acel institut înaintau cererea. Desigur că exagerez puțin, dar aceasta este aproape de adevăr.

De aceea, adeseori se întîmplă astfel: învață omul 5 ani la institut, se cheltuiesc pentru el o groază de bani, iar apoi el spune:

— Mie nu-mi place specialitatea asta, nu am aptitudini pentru ea.

Și începe un asemenea tovarăș să-și caute muncă — „după vocație", cum spune el. Și, iată, se întîmplă uneori astfel: are omul pregătire de agronom, dar muncește ca parchetar, în schimb stă la Moscova. Ar fi mai bine dacă un asemenea om s-ar face de la început parchetar. Statul n-ar cheltui în zadar pentru instruirea lui sume mari.

Cea mai bună cale către învățămîntul superior trece prin întreprinderi și șantiere, prin munca în colhozuri, S.M.T.-uri și sovhozuri. Inainte, noi n-am putut face aceasta, deoarece nu am avut un număr suficient de oameni pregătiți pentru înscrierea în instituțiile de învățămînt superior. Acum zeci și sute de mii de tineri și tinere, care au terminat școlile de 10 ani, merg să muncească în secțiile uzinelor, pe șantiere, pe ogoarele colhoznice și sovhoznice. Avem din ce în ce mai mulți muncitori absolvenți ai învățămîntului mediu — strungari, lăcătuși, metalurgiști, constructori, chimiști, țesătoare. Muncind în producție, ei înțeleg mai bine viața, simt către ce sînt atrași mai mult, își verifică forțele și apoi își aleg într-un mod matur profesia, hotărîndu-se unde să meargă să învețe mai departe. Trebuie să manifestăm mai multă grijă pentru lărgirea instituțiilor de învățămînt superior serale și prin corespondență și a instituțiilor de învățămînt mediu, pentru ca tineretul muncitoresc și colhoznic să poată, fără a-și întrerupe munca în producție, să dobîndească cunoștințe medii și superioare. Fără îndoială, specialistul care va absolvi în acest fel o școală superioară sau medie, va păși într-un ritm mult mai rapid înainte, decît acela care va veni în școala superioară sau tehnică de pe băncile școlii. Și acest lucru e natural: sînt cazuri cînd după terminarea institutului omul vine în uzină și se teme chiar și de zgomotul pinioanelor. Iar dacă intră în școala superioară din producție, el nu se teme de mașini, se apropie cu curaj de ele, ele nu sînt pentru el o calamitate. Eu spun aceasta pentru ca să nu credeți că, plecînd pe noile șantiere, veți pierde posibilitatea de a dobîndi cunoștințe superioare. Dacă năzuiți spre învățătură, fiecare din voi va avea posibilitatea ca să-și continue învățătura.

Vă salut în numele Comitetului Central al Partidului Comunist și în numele guvernului sovietic și vă doresc succes. Succesele voastre sînt succesele întregului nostru popor sovietic, sînt succesele oamenilor care construiesc o nouă viață, privesc cu încredere înainte, spre viitor, spre viitorul societății comuniste! **(Aplauze furtunoase, care nu contenesc multă vreme. Toți se ridică în picioare).**

———

*) Stenogramă prescurtată după „Komsomolskaia Pravda".

Pentru buna organizare a locului de muncă, pentru curățenie, pentru o atitudine civilizată în producție

Sub perdelele albe

Ați văzut pe undeva, într-o hală de strungărie, perdele albe la ferestre? Nu? Să știți că există. Hala aceea e o clădire înaltă, largă și lungă, care cuprinde spațiu mult și multe mașini. Tot ce se află în hală, oamenii, mașinile, șuruburile, liniile albe de demarcație de pe jos, sînt parcă învăluite într-o lumină deosebit de prietenească.

Spunea cineva că e o nechibzuință să pui perdele la geamuri într-o hală de strunguri, acolo unde-i praf, ulei, negreală, fum...

Are dreptate. Intr-o hală cu praf, cu fum, cu negreală cum să pui perdulețe albe la ferestre?

Cum însă aici, în hala de care vă vorbesc, nu e nici pomeneală de cele de mai sus, perdelele albe sînt așa de firesc aranjate încît ai crede că fără ele nici nu s-ar putea. Dar iată că aici o rabomă se sbuciumă din toată uriașa ei alcătuire, alături un mecanic se șterge de ulei pe o bucată de bumbac năclăită de negreală și numai la doi pași mai încolo niște perdele imaculate se albesc și mai mult de spaimă ca nu cumva mecanicul să-și șteargă și pe albeața lor mîinile. Dar asta nu se va întîmpla nici în ruptul capului. Aici, oamenii au declarat război neorînduielii, murdăriei. Aceasta din motive lesne de înțeles.

DE UNDE A PORNIT INIȚIATIVA

Dacă ați citit ziarul ați priceput acum că lucrurile spuse aici se referă la hala mecanicii I, la tinerii de la uzinele „Tudor Vladimirescu" din București și la acțiunea pornită de ei în cinstea celui de al II lea Congres al U.T.M. în legătură cu buna organizare a locului de muncă, curățenia și atitudinea civilizată în producție a tinerilor.

Inainte vreme în hala mecanicii era destulă neorînduială. Multe din mașinile la care lucrau tinerii erau lăsate murdare la sfîrșitul schimbului, șpanul ți se agăța de picioare la tot pasul, sculele nu erau așezate cum trebuie, piesele de prelucrat și cele prelucrate erau lăsate unde și cum se nimerea — într-un cuvînt era dezordine.

Se înțelege că toate acestea, alături de multele cazuri de indisciplină în timpul producției ce se manifestau la unii tineri, se puneau de-a curmezișul bunei lor activități în producție. Dar relele care se trăgeau din acestea erau cu mult mai multe și mai... rele.

INTRE GOSPODARI

Era un sector care începuse să le pună capac la toate: sectorul maistrului Militaru. Mașinile de aici nu erau niciodată curate, iar în jurul lor se găsea întotdeauna o învălmășeală de piese amestecate cu deșeuri, cu gunoaie, cu materiale, cu scule. Se înțelege că în asemenea condiții nici cu planul nu se prea descurcau tinerii din sector. Așa că ideea lui Bunget Gheorghe, secretarul comitetului U.T.M. pe uzină a fost bine venită. Ce-a propus el? Să vină un grup de tineri din alte secții ale uzinei și să curețe, să pună în ordine locurile de muncă ale sectorului și astfel să-i facă de rușine pe neglijenți.

Din ziua în care s-a întîmplat lucrul acesta unde credeți că sînt cele mai organizate locuri de muncă? In sectorul maistrului Militaru.

NUMAI CINCI MINUTE

La mecanică lucrează și Ilie Vasile, strungar. Și el, în privința curățeniei era tot așa „lasă-mă să te las". Intr-o zi el își lăsă mașina murdară, nearanjată, cu scule și materiale aruncate prin toate părțile și dădu să plece. Numai că la ușă se întîlni cu secretarul.

—Măi Ilie, ți-ai curățat mașina? — l-a întrebat Bunget.

— Eu? Da... adică nu chiar. Știi, tovarășe secretar, plec acum la țară și n-am timp.

Bunget a cumpănit un pic și pe urmă a spus:

— Hai înapoi, treaba asta poți s-o faci în cinci minute.

S-au întors. Secretarul l-a rugat pe Ilie Vasile să stea de o parte, iar el s-a apucat să facă ordine pe locul de muncă al acestuia. In cinci minute totul a fost gata: scule așezate în dulap, curat pe mașină, curat pe jos, piesele rînduite. De atunci Ilie Vasile a început să înțeleagă rostul organizării locului de muncă și a curățeniei. Aceasta se vede și pe graficul lui de producție. Și aceasta e cel mai sigur indiciu de îmbunătățire a muncii.

CE-I DE FACUT CU ION CRISTEA?

Să vă mai povestim și un alt caz. Dar acesta încă n-a fost rezolvat. E și mai complicat. E vorba de firea, de educația unuia.

Cînd te uiți la el e o namilă de om. Dar are numai 18 ani și-i tare copilăros. Il cheamă Cristea Ion. Face tot felul de năzbîtii: aleargă, se joacă și nu-l lasă pe Strichici, vecinul său de mașină, să lucreze. Ba, se mai poartă uneori necuviincios cu maiștrii și cu muncitorii vîrstnici. Ar putea unii să spună că-i neserios. Dar nu, el e serios... certat cu disciplina de producție, cu buna cuviință, și încă altele. Dar, acum cînd toată fabrica „e cu ochii pe el", sînt toate șansele să se îndrepte.

Cazuri din acestea sînt mai multe în uzină și are fiecare „personalitatea" lui.

Și fiecare trebuie rezolvat. In interesul tuturor.

...ȘI CE S-A INTREPRINS

Am asistat la o ședință, într-o după-amiază, la sectorul mecanic. Se vorbea acolo tocmai despre conținutul inițiativei pornită de tineri. Mai bine zis, acela era un crîmpei din frămîntările care au iscat inițiativa.

Un tînăr maistru — Borcan Nicolae îl cheamă — i-a adunat pe tineri într-o pauză și le-a spus:

— Eu cred că aici la noi în secție, poate să fie mai multă curățenie, munca noastră poate să fie mai organizată, mai chibzuită, mai „civilizată". Așa ar crește foarte mult și randamentul nostru, al mașinilor, al secției... Păi ia gîndiți-vă, cînd cineva nu se spală dimineața, toată ziua umblă buimac și face uneori treaba pe dos. Așa-s și mașinile. Dacă nu le cureți, dacă nu le speli la vreme, cum să dea randament? In privința asta sînt mai multe de spus...

A vorbit atunci maistrul Borcan despre așezarea pieselor în ordinea operațiilor, despre așezarea corectă a sculelor în dulapuri, pe urmă despre curățenia generală în secție și despre multe altele.

Tinerii, vreo 40, cîți erau acolo, l-au înțeles pe maistru și l-au aprobat. Ba mulți au luat cuvîntul și au complectat propunerile maistrului. Așa s-a făcut că tinerii s-au angajat să înfrumusețeze curtea uzinei, să fie disciplinați, să facă curățenia mașinilor după terminarea fiecărui schimb și săptămînal să execute întreținerea lor generală; să aranjeze și să stivuiască materialele de prelucrat sau prelucrate, pentru ca timpul de manevrare a lor să fie cît mai scurt; să facă marcarea drumurilor de acces în secție la sfîrșitul fiecărei săptămîni; să ajute personalul auxiliar la întreținerea curățeniei generale în secție și multe alte măsuri menite să contribuie la desăvîrșirea curățeniei în hală. Ei au discutat și au hotărît de asemenea măsuri cu privire la organizarea locului de muncă, în așa fel încît să fie reduși la maximum timpii ajutători. Așa s-au născut obiectivele și sarcinile inițiativei lor. Și toți au fost încîntați de perspectivele acestei acțiuni.

Parc-se că atunci, de acțiunea tinerilor de la mecanică au auzit și alți tineri, din alte ateliere. Intrecerea între secții, pe obiectivele discutate de tinerii de la mecanică, s-a născut pe negîndite și a adus într-un timp scurt cele mai neașteptate rezultate. Așa au apărut perdelele, liniile albe de demarcaj, curățenia strălucitoare din secții, din parc, de pe alei.

Nu știu de ce nu pot să uit perdelele albe. Ele revin mereu în minte și apar ca niște fanioane imaculate, simboluri ale curățeniei și bunei organizări care cuprind parcă mereu mai mult întreaga uzină.

MIHAI CARANFIL

PENTRU O REZOLVARE CONCRETĂ A PROBLEMEI DEZARMĂRII

* * *

Mesajul lui N. A. Bulganin adresat lui A. Eden

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite Mesajul adresat de N. A. Bulganin primului ministru al Marii Britanii A. Eden: La 8 iunie, I. A. Malik, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în Marea Britanie, l-a vizitat pe Sir Anthony Eden, primul ministru al Marii Britanii, și i-a înmînat următorul mesaj din partea lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

„Moscova Kremlin

6 iunie 1956

Stimate domnule prim ministru,

Aș dori să exprim din nou în această scrisoare unele considerente cu privire la o problemă atît de importantă a zilelor noastre cum este problema dezarmării.

După cum vă amintiți, în timpul vizitei lui N. S. Hrușciov și a mea în Anglia, vizită despre care păstrăm cele mai frumoase amintiri, am căzut de acord că rezolvarea acestei probleme ar avea o însemnătate excepțional de mare pentru cauza păcii, pentru întărirea încrederii între state și ușurarea poverii cheltuielilor militare. În declarația comună sovieto-engleză noi am subliniat necesitatea unui acord cu privire la luarea de măsuri practice imediate în scopul unei reduceri substanțiale, sub controlul internațional necesar, a forțelor armate ale statelor și în primul rînd a forțelor armate ale marilor puteri.

După cum știți recenta sesiune de la Londra a subcomitetului O.N.U pentru dezarmare din păcate s-a încheiat din nou fără rezultate.

Așa dar, tratativele cu privire la dezarmare care se duc de peste zece ani în Organizația Națiunilor Unite nu au dat pînă în prezent rezultate pozitive, iar cursa înarmărilor, care sustrage uriașe resurse materiale și umane, continuă.

In urma schimbului de păreri pe care l-am avut cu dv. la Londra, noi am căpătat convingerea fermă că dv personal și guvernul pe care-l conduceți, la fel ca și guvernul sovietic, manifestați un interes profund pentru eliberarea popoarelor, inclusiv a popoarelor Europei — care de două ori în decursul unei singure generații a fost arena unor războaie distrugătoare — de teama pentru ziua lor de mîine.

In prezent, cînd s-a realizat o slăbire însemnată a încordării internaționale, s-au creat condiții mai favorabile pentru aplicarea unor măsuri în vederea dezarmării. In această situație nouă, este indicat să se abordeze într-un fel nou rezolvarea problemei dezarmării, ceea ce ar permite să se treacă de la vorbe la fapte și să se pornească fără întîrziere la reducerea înarmărilor. In această privință ar avea o mare importanță ca statele să ia chiar de pe acum măsuri practice în vederea reducerii armamentelor și forțelor lor armate fără să aștepte realizarea în O.N.U. a unui acord cu privire la dezarmare.

Tocmai de aceste considerente s-a călăuzit guvernul sovietic adoptînd hotărîrea cu privire la noua reducere importantă a forțelor sale armate, cu 1.200.000 de oameni, în afară de reducerea forțelor armate ale U.R.S.S. cu 640.000 de oameni efectuată în 1955. In măsură corespunzătoare vor fi reduse armamentele și mijloace tehnice militare ale forțelor armate ale U.R.S.S., precum și cheltuielile Uniunii Sovietice prevăzute de bugetul de stat al U.R.S.S. pentru nevoile militare.

In conformitate cu această hotărîre se desființează 63 de divizii și diferite brigăzi, printre care trei divizii de aviație și alte unități militare, cu un efectiv de peste 30.000 de oameni, care se află pe teritoriul Republicii Democrate Germane. Ne dăm, firește, seama că retragerea din Germania a trupelor sovietice cu efectivul sus menționat nu rezolvă pe de-a întregul problema. Această măsură a guvernului sovietic reprezintă numai un prim pas. Pornim însă de la premiza că dacă guvernele S.U.A., Angliei și Franței, care au trupe pe teritoriul Germaniei, ar lua și ele măsuri pentru reducerea forțelor lor armate din Germania, acest fapt ar pregăti, fără îndoială, terenul pentru acțiuni mai hotărîte în această problemă. Avem totodată în vedere faptul că asemenea măsuri din partea guvernelor celor patru puteri ar putea duce ulterior la un acord cu privire la o reducere considerabilă a efectivului forțelor armate străine din Germania sau la retragerea forțelor armate străine de pe teritoriul Germaniei.

Am aflat cu satisfacție despre declarația făcută de dv. în parlament și în care ați salutat hotărîrea guvernului sovietic din 14 mai. Aceasta ne dă temeiul să sperăm că în ceea ce vă privește, veți depune și pe viitor eforturi pentru a contribui la găsirea căilor practice în vederea rezolvării problemei dezarmării.

Cred că veți fi de acord cu mine că tocmai marile puteri, cărora le revine principala răspundere pentru menținerea păcii și securității internaționale, trebuie să ia inițiativa în aplicarea de măsuri practice pentru reducerea armamentelor și forțelor armate, fără a amîna aceasta pînă la realizarea unui acord internațional cu privire la dezarmare.

Colegii mei și cu mine, domnule prim ministru, ne exprimăm convingerea că guvernul Marii Britanii va examina cu toată atenția declarația din 14 mai a guvernului sovietic în problema dezarmării, declarație anexată la prezentul mesaj, și va întreprinde la rîndul său acțiuni corespunzătoare în vederea reducerii armamentelor, ceea ce ar contribui la slăbirea continuă a încordării internaționale și la întărirea păcii generale.

Înțelegeți, firește, că asemenea acțiuni ale statelor vor fi primite de către popoare cu o mare satisfacție.

Cu sinceră stimă,

N. BULGANIN

Excelenței sale
Sir ANTHONY EDEN,
primul ministru al Marii Britanii
Londra"

Mesajul lui N. A. Bulganin adresat lui K. Adenauer

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite: La 7 iunie, V. A. Zorin, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în Republica Federală Germană, l-a vizitat pe K. Adenauer, cancelarul R.F.G., și i-a înmînat următorul mesaj din partea președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin.

„Moscova, Kremlin

6 iunie 1956

Stimate domnule cancelar federal,

După cum vă amintiți, desigur, în timpul tratativelor noastre de la Moscova din septembrie anul trecut, delegațiile guvernamentale ale Uniunii Sovietice și Republicii Federale Germane au acordat o mare însemnătate dezvoltării înțelegerii reciproce și colaborării între țările noastre în interesul păcii și securității în Europa. Aceasta și-a găsit oglindirea și în textul comunicatului nostru comun cu privire la tratative.

Dîndu-mi pe deplin seama de însemnătatea pe care o au contactul dintre țările noastre în problemele consolidării păcii și securității popoarelor și acțiunile practice ale statelor noastre, îndreptate spre atingerea acestor scopuri, aș vrea să abordez în scrisoarea pe care v-o adresez problema care, de bună seamă, frămîntă acum cel mai mult popoarele tuturor țărilor și necesită o rezolvare practică urgentă. Este vorba de problema încetării cursei înarmărilor, care provoacă îngrijorarea legitimă a popoarelor pentru soarta păcii, pentru ziua lor de mîine.

Se poate afirma cu certitudine că popoarele sovietic și german, care au trecut prin încercări atît de grele în anii celui de al doilea război mondial, sînt deosebit de interesate în preîntîmpinarea unui război nou și în asigurarea condițiilor unei dezvoltări pașnice, liniștite.

Nu trebuie de asemenea uitat că apariția în ultimii ani a unor noi tipuri de arme de exterminare în masă, ca armele atomică și cu hidrogen, face și mai imperioasă necesitatea rezolvării problemei dezarmării. Este greu fie și numai să ne imaginăm dezastrele pe care le-ar aduce un nou război, în care ar fi folosite aceste tipuri de arme, îndeosebi pentru țările cu o industrie bine dezvoltată și cu o populație densă.

După cum știți, domnule cancelar federal, problema dezarmării a constituit obiectul unor tratative îndelungate între guvernele interesate. In cursul acestor tratative, guvernul sovietic a urmărit în mod sistematic și perseverent realizarea unui acord între puteri în problema dezarmării. Din păcate însă, nu s-a realizat încă înțelegerea necesară dintre puteri.

In ultimul timp, guvernul sovietic a acordat o atenție deosebită examinării posibilității de a se ieși din impasul în care se găsește problema dezarmării.

Am ajuns la concluzia că în prezent, cînd datorită eforturilor țărilor iubitoare de pace s-au obținut deja anumite rezultate pozitive în ceea ce privește micșorarea încordării, s-au lărgit contactele internaționale favorabile și crește încrederea între popoare, există premize pentru acțiuni practice, care să contribuie la încetarea cursei înarmărilor și la reducerea poverii cheltuielilor militare. După părerea noastră aceste acțiuni pot fi întreprinse de fiecare stat care năzuiește cu adevărat spre pace, fără a aștepta pînă cînd la O.N.U. va fi realizat un acord internațional cu privire la dezarmare.

Urmînd orientarea fermă a politicii sale externe îndreptată spre consolidarea păcii și asigurarea securității popoarelor, guvernul sovietic a adoptat hotărîrea cu privire la noua reducere importantă a forțelor armate ale U R S S cu 1.200.000 de oameni, în afară de reducerea cu 640.000 de oameni efectuată în anul 1955. In conformitate cu aceasta, s-a hotărît între altele să se desființeze trei divizii de aviație și alte unități militare, cu un efectiv de peste 30.000 de oameni, care se află pe teritoriul Republicii Democrate Germane. In legătură cu aceasta, la 14 mai a.c., guvernul U R S S a dat publicității Declarația cu privire la problema dezarmării.

Fără îndoială, că înfăptuirea unor asemenea măsuri în domeniul reducerii forțelor armate de către celelalte puteri ar contribui în mare măsură și la rezolvarea problemei unificării Germaniei.

Trimițîndu-vă textul susamintitei Declarații a guvernului sovietic, îmi exprim speranța că ea va fi studiată cu toată atenția de către dv. și se va bucura de simpatie și sprijin din partea guvernului Republicii Federale Germane.

Colegii mei și cu mine ne exprimăm speranța că guvernul Republicii Federale va ști să-și aducă contribuția practică la cauza consolidării păcii și securității în Europa și nu va admite în Germania occidentală o evoluție care să fie în contradicție cu interesele securității europene și care să împingă la intensificarea cursei înarmărilor.

Cu sinceră stimă,

N. BULGANIN

Excelenței sale
KONRAD ADENAUER,
Cancelar federal al Republicii Federale Germane
Bonn"

Mesajele lui N. A. Bulganin în centrul atenției opiniei publice occidentale

S.U.A.

NEW YORK 9 (Agerpres). — Toate ziarele din New York publică la loc de frunte informații în legătură cu mesajul adresat de președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, președintelui S.U.A., D. Eisenhower. In titluri ziarele relevă apelul adresat Statelor Unite de a adera la reducerea forțelor armate și armamentelor. „Bulganin propune Occidentului să reducă forțele armate în Germania" — scrie în titlu ziarul „New York Times", „Bulganin invită din nou Statele Unite să se alăture reducerii înarmărilor" — scrie ziarul „New York Herald Tribune".

Corespondenții din țările Europei occidentale ai ziarelor americane relatează că noua manifestare a Uniunii Sovietice pe arena internațională stîrnește cele mai vii ecouri în aceste țări.

După cum reiese dintr-o informație a agenției United Press, reprezentanții cercurilor oficiale americane au recurs la obișnuitul lor procedeu pentru a submina marele interes față de propunerea sovietică. In aceste cercuri se susține că noul mesaj al lui N. A. Bulganin, consacrat problemei dezarmării, este „propagandă". In informație se arată că, după părerea „cercurilor competente" din Washington, mesajul nu ar conține „nici un fel de noi propuneri care ar putea să pună capăt impasului dintre Statele Unite și Uniunea Sovietică în problema dezarmării".

ANGLIA

LONDRA 9 (Agerpres). — Presa engleză acordă o mare atenție mesajelor adresate de N A. Bulganin șefilor guvernelor puterilor occidentale. „Times" a publicat textul integral al mesajului, transmis de agenția Reuter. Celelalte ziare, care apar într-un tiraj de masă, au publicat extrase din mesaje. În titluri, toate ziarele subliniază că mesajele lui N. A. Bulganin conțin noi propuneri ale Uniunii Sovietice în problema reducerii înarmărilor.

Comentînd mesajele lui N. A. Bulganin, observatorii diplomatici ai ziarului „Times" se referă la atitudinea cercurilor guvernante americane față de hotărîrea guvernului sovietic de a reduce forțele armate și armamentele. Observatorii subliniază: „Dulles a și declarat că reducerea continuă a efectivului forțelor armate nu ar fi în interesul Americii". După părerea observatorilor, Statele Unite se tem de reducerea efectivului forțelor lor armate, întrucît „ele nu vor fi în stare să mențină actualul număr al bazelor foarte împrăștiate..."

Observatorul diplomatic al ziarului „Daily Telegraph and Morning Post" încearcă să diminueze importanța hotărîrii guvernului sovietic cu privire la reducerea efectivului forțelor armate și armamentelor Uniunii Sovietice, susținînd că „nu va fi posibil să se știe dacă această reducere a fost într-adevăr efectuată".

FRANȚA

PARIS 9 (Agerpres). — Toate ziarele pariziene de dimineață au publicat expuneri amănunțite ale mesajelor lui N. A. Bulganin președintele Consiliului de Miniștri al U R.S S, adresate șefilor guvernelor puterilor occidentale. Ziarele subliniază marea însemnătate internațională a noii inițiative a guvernului sovietic. Ziarul „Figaro" a publicat textul mesajului lui N. A. Bulganin sub titlul „Chemarea la reducerea forțelor armate în Germania". Ziarul „Populaire de Paris" arată că „guvernul Statelor Unite studiază mesajul mareșalului Bulganin".

Oaspeții iugoslavi s-au reîntors la Moscova

LENINGRAD 9 (Agerpres). — Corespondentul special al agenției TASS transmite: La 8 iunie Iosip Broz-Tito, președintele R. P. F. Iugoslavia, N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., și oamenii de stat iugoslavi și sovietici care-i însoțesc au părăsit orașul Leningrad.

Oaspeții de onoare au fost conduși la gara „Moscova", împodobită cu drapele de stat ale R.P.F. Iugoslavia, U.R S.S. și R.S.F.S.R, de F. R. Kozlov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U R S S. și prim-secretar al Comitetului regional Leningrad al P.C.U.S., N. I. Smirnov, președintele Comitetului Executiv al Sovietului orășenesc de deputați ai oamenilor muncii din Leningrad și alte persoane oficiale.

A fost aliniată o gardă de onoare și au fost executate imnurile de stat ale R.P.F. Iugoslavia și U.R.S.S. Zeci de mii de locuitori ai orașului Leningrad, care s-au adunat pe străzi, în piața din apropierea gării și pe peron au salutat cordial pe tovarășii I. Broz-Tito și N. A. Bulganin.

N. I Smirnov, președintele Comitetului Executiv al Sovietului orășenesc de deputați ai oamenilor muncii din Leningrad, a mulțumit oaspeților iugoslavi pentru vizita făcută în orașul lui Lenin.

In cuvîntarea de răspuns Iosip Broz-Tito, președintele R.P.F. Iugoslavia, a arătat că atît el cît și tovarășii săi nu vor uita niciodată primirea prietenească ce li s-a făcut la Leningrad. Mareșalul Tito a mulțumit pentru dragostea mare și fierbinte pe care locuitorii Leningradului o nutresc față de Iugoslavia și a subliniat că poporul iugoslav împărtășește aceleași sentimente calde față de oamenii sovietici.

MOSCOVA 9 (Agerpres) TASS transmite: La 9 iunie s-au întors la Moscova venind din Leningrad președintele R.P.F. Iugoslavia, Iosip Broz-Tito, cu soția și persoanele care îl însoțesc.

S-au reîntors de asemenea la Moscova N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și celelalte personalități oficiale.

La gara Leningrad din Moscova pavoazată cu drapelele de stat ale R.P.F. Iugoslavia și Uniunii Sovietice, Iosip Broz-Tito, N. A. Bulganin și oamenii de stat iugoslavi și sovietici care i-au însoțit, au fost întîmpinați de L. M. Kaganovici, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, primi vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri al U.R S.S. și alții oameni de stat sovietici.

Continuă tratativele sovieto-iugoslave

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite: La 9 iunie, ora 11 dimineața, au continuat la Kremlin tratativele dintre delegațiile guvernamentale ale Uniunii Sovietice și Republicii Populare Federative Iugoslavia. A avut loc o nouă convorbire între N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., A. I. Mikoian, prim vice președinte al Consiliului de miniștri al U.R.S.S., V. M. Molotov, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și D. T. Șepilov, ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S., pe de o parte și Iosip Broz-Tito, președintele Republicii Populare Federative Iugoslavia, E. Kardelj, vicepreședinte al Vecei Executive Federative, K. Popovici, secretar de stat pentru afacerile externe, M. Todorovici membru al Vecei Executive Federative, I. Blajevici, președintele Vecei Executive a Republicii Populare Croate, pe de altă parte.

Din partea sovietică la convorbire au asistat: V. V. Kuznețov, N. P. Firiubin, L. F. Ilicev, K. D. Levicikin. Din partea iugoslavă au asistat: V. Miciunovici, I. Vilfan, A. Vratușa.

In timpul convorbirii a avut loc un schimb larg de păreri cu privire la problemele discutate în cursul primei întrevederi. Tratativele s-au desfășurat într-o atmosferă prietenească și cordială și într-un spirit de sinceritate și înțelegere reciprocă deplină.

Tratativele vor continua.

La academia militară superioară „K. E. Voroșilov"

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite: La 9 iunie, președintele R.P.F. Iugoslavia, mareșalul Iosip Broz-Tito și persoanele care îl însoțesc au vizitat Academia Militară Superioară „K. E. Voroșilov".

In seara aceeași zile, Iosip Broz-Tito, președintele R.P.F. Iugoslavia, cu soția, Edward Kardelj, vicepreședinte al Vecei Executive Federative, cu soția, Kocea Popovici, secretar de stat pentru Afacerile Externe, cu soția, Mialko Todorovici, membru al Vecei Executive Federative, Iacov Blajevici, președintele Vecei Executive a Republicii Populare Croate, Velko Miciunovici, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R.P.F.I. în U.R.S.S., cu soția, și celelalte persoane care îl însoțesc pe președinte, au asistat la Teatrul Mare la spectacolul de operă „Arșak II", prezentat de Teatrul de Operă și Balet „A. Spendiarov" din R.S.S. Armeană.

La spectacol au asistat de asemenea tovarășii N. S. Hrușciov și A. I. Mikoian.

Guvernul islandez va cere oficial retragerea trupelor americane din Islanda

REYKJAVIK 9 (Agerpres). — După cum anunță agenția France Presse guvernul islandez a anunțat că peste cîteva zile va cere în mod oficial Statelor Unite retragerea trupelor americane din Islanda și revizuirea acordului americano-islandez din 1951 care prevede staționarea trupelor americane pe teritoriul islandez în timp de pace.

Hotărîrea guvernului islandez urmează după rezoluția adoptată la 28 martie a. c. de parlamentul Islandei în care se cere retragerea trupelor americane și revizuirea tratatului americano-islandez din 1951.

Conferință de presă

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite: La 9 iunie, la Casa centrală a ziariștilor a avut loc o conferință de presă pentru ziariști sovietici și străini. L. F. Ilicev, șeful serviciului presei al Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S., a vorbit ziariștilor despre vizita la Leningrad a lui Iosip Broz-Tito, președintele Republicii Populare Federative Iugoslavia și a lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., L. F. Ilicev a vorbit apoi despre tratativele dintre delegațiile guvernamentale ale U.R.S.S. și R.P.F. Iugoslavia și a comunicat că la 10 iunie președintele Tito împreună cu N. S. Hrușciov vor pleca la Stalingrad. A Șokorat, secretar adjunct pentru informații al Vecei Executive Federative a R.P.F. Iugoslavia, a comunicat că președintele Tito și ceilalți membri ai delegației guvernamentale iugoslave au fost profund mișcați de primirea deosebit de caldă pe care le-au făcut-o oamenii muncii din Leningrad.

Nenni a reconfirmat necesitatea alianței între socialiști și comuniști

ROMA 9 (Agerpres). — La 7 iunie s-a deschis plenara Comitetului Central al Partidului Socialist Italian, consacrată discutării situației create în urma alegerilor pentru organele de autoguvernare locală care au avut loc în luna mai. Raportul a fost prezentat de Pietro Nenni, secretar general al partidului.

Nenni a analizat rezultatul alegerilor, care a constituit un succes pentru partidul socialist.

Analizînd problema relațiilor dintre partidele socialist și social-democrat, Nenni a declarat că ea trebuie privită în lumina perspectivelor apropierii între socialiști și social-democrați pe baza noilor poziții. El a declarat că „poate fi vorba numai despre o coordonare a unor acțiuni practice comune pe plan politic, economic și sindical, în urma cărora se va putea obține o îmbunătățire simțitoare a situației generale, precum și despre căutarea unei soluții trainic legate de ideologia și practica marxistă".

Nenni a confirmat din nou necesitatea alianței între socialiști și comuniști în lupta pentru satisfacerea năzuințelor muncitorilor, țăranilor și funcționarilor din Italia.

Vizita delegației medicilor romîni în S. U. A.

WASHINGTON 9 (Agerpres) Delegația de medici romîni alcătuită din general-locotenent prof dr. Longhin Scarlat și dr. Căpușan Iuliu care a participat la Primul Simpozion Internațional asupra bolilor venerice și treponematozelor care a avut loc la Washington, au vizitat în cursul zilelor de 4 și 5 iunie Universitatea John Hopkins din Baltimore.

In ziua de 6 iunie medicii romîni au făcut o vizită la Ministerul Apărării al S U A unde au fost primiți de prof. dr. Francis B Berry, ministru adjunct al apărării șeful serviciilor medicale ale armatei S U.A. care a oferit o masă în cinstea oaspeților romîni.

La 7 iunie a. c. delegația medicilor romîni a părăsit S.U.A.

Tratativele Grotewohl — Kim Ir Sen

BERLIN 9 (Agerpres). — După cum anunță departamentul presei de pe lîngă primul ministru al R D.G. la 7 iunie au început tratative între Otto Grotewohl, primul ministru al Republicii Democrate Germane, și membrii Prezidiului Consiliului de Miniștri al R.D. Germane, pe de o parte, Kim Ir Sen, președintele Cabinetului de miniștri al Republicii Populare Democrate Coreene, și membrii delegației guvernamentale a R.P.D Coreene, pe de altă parte. S-au discutat probleme privind relațiile dintre cele două state, situația internațională, precum și situația în Germania și în Coreea.

În 24 de ore

MOSCOVA. Ziarele din 9 iunie din Moscova publică comunicatul privind aprobarea de către Prezidiul Sovietului Suprem al U R S S. a cererii lui Lazăr Moiseevici Kaganovici, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U R S S., de a fi eliberat din funcția de președinte al Comitetului de Stat pentru problemele Muncii și Salariilor de pe lîngă Consiliul de Miniștri al U R S.S. Președinte al acestui Comitet a fost numit Aleksandr Petrovici Volkov.

MOSCOVA. F. Reuter, președintele Camerei Deputaților a Marelui Ducat Luxemburg, a adresat o scrisoare lui A. P. Volkov, președintele Sovietului Uniunii al Sovietului Suprem al U R S S, și lui V. T Lațis, președintele Sovietului Naționalităților al Sovietului Suprem al U R S S, prin care, în numele parlamentului din Luxemburg, Biroul Camerei Deputaților invită Sovietul Suprem să trimită o delegație în Marele Ducat Luxemburg.

Invitația a fost acceptată

WASHINGTON. In ziua de 9 iunie, la ora 3 dimineața, președintele Eisenhower a fost operat de ocluzie intestinală. După cum transmite agenția United Press, operația a reușit.

HELSINKI. La 7 iunie a c. Stelian Nițulescu, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al R.P.R. în Finlanda, și-a prezentat scrisorile de acreditare președintelui Republicii Finlandeze, Urho Kekkonen.

CAIRO. După cum anunță ziarul „Al Gumhuria", Consiliul revoluționar de conducere al Egiptului a hotărît să-l desemneze pe primul ministru Gamal Nasser, candidat pentru funcția de președinte al Republicii Egipt. După cum se știe, alegerile pentru președinție vor avea loc la 23 iunie în timpul plebiscitului popular, în cursul căruia se va prezenta de asemenea spre confirmare Constituția Republicii Egipt, elaborată de guvern

BONN: La 8 iunie cancelarul R.F. Germane, Adenauer, a plecat spre S U A unde va rămîne timp de opt zile.

PRAGA. La Beirut a fost semnat un acord comercial ceho-slovaco-libanez pe termen de trei ani.

Cu privire la desființarea taxelor școlare în U.R.S.S.

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite următorul Comunicat al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.: Cu privire la desființarea taxelor școlare în clasele superioare ale școlilor medii, în școlile medii speciale și în instituțiile de învățămînt superior ale U.R.S.S.

Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. a hotărît:

Să desființeze, începînd de la 1 septembrie 1956, taxele școlare în clasele superioare ale școlilor medii, în școlile medii speciale și instituțiile de învățămînt superior ale U.R.S.S. în scopul creării celor mai favorabile condiții pentru a înfăptui în țară învățămîntul mediu general și pentru ca tineretul să facă studii superioare.

6 iunie 1956.

Închiderea Congresului Crucii Roșii a R.P.R.

In cursul dimineții de sîmbătă au continuat lucrările Congresului Crucii Roșii a R.P.R.

Ședința a fost prezidată de tov. I. Cîrcei.

Congresul a ales prin vot secret pe membrii și membrii supleanți ai Comitetului Central al Crucii Roșii a R.P.R. și membrii Comisiei centrale de revizie.

A fost comunicat apoi rezultatul alegerii și componența organelor conducătoare ale Crucii Roșii a R.P.R.

Tov. dr. Iuliana Moga, membru al C.C. al Crucii Roșii, a dat citire salutului adresat Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și Consiliului de Miniștri al R.P.R. de către Congresul Crucii Roșii a R.P.R.

Tov dr. Octavian Belea, președintele Comitetului Executiv al Crucii Roșii a R.P.R., a rostit apoi cuvîntul de încheiere a Congresului.

(Agerpres)

INFORMAȚII

● Sîmbătă dimineața, tov. Liuba Chișinevschi, secretar al Consiliului Central al Sindicatelor, a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre Budapesta, unde va lua parte la lucrările Comitetului de pregătire a Conferinței internaționale a femeilor muncitoare.

Tov Liuba Chișinevschi va participa apoi la lucrările conferinței, în calitate de conducător al delegației femeilor muncitoare din țara noastră.

● De la 9 la 23 iunie a.c. funcționează în imobilul Agenției economice de pe lîngă ambasada Republicii Cehoslovace din București, str. Oțetari nr. 3, o expoziție a aparatelor de radio, a aparatelor de televiziune și a aparatelor de măsură electrice și electronice.

Expoziția este deschisă în fiecare zi între orele 9—18.

Ultimele știri SPORTIVE

VARȘOVIA 9 (Agerpres). — (prin telefon): Marele concurs internațional de atletism în memoria celebrului atlet polonez „J. Kusocinski" a început sîmbătă pe stadionul „Cea de a 10-a aniversare" din Varșovia. La întreceri participă sportivi din R. Cehoslovacă, R.P.F. Iugoslavia, Franța, Suedia, R.P.R., Finlanda, R.P. Polonă și alții.

Atleții romîni au concurat cu succes, cîștigînd două probe din cele 4 la care au luat parte în prima zi. In ascensiune de formă Ion Opriș s-a clasat primul în cursa de 110 m. garduri cu timpul de 14"5/10. Locul doi a fost ocupat de campionul francez Dohen cu 15". In proba de înălțime femei Iolanda Balaș a cîștigat cu o mare superioritate, trecînd ștacheta ridicată la 1 67 m. A doua clasată, olandeza Hover, a realizat 1,61 m.

★

Campionatul european feminin de baschet a intrat în fază finală. Echipa țării noastre care participă la competiția pentru locurile de la 9—16 a obținut a 4-a victorie consecutivă învingînd în meciul disputat sîmbătă reprezentativa Olandei cu 61—49 (30—14). Formația R.P.R. va întîlni în ultimul meci (pentru locul 9) învingătoarea meciului Finlanda-Iugoslavia.

Cea mai importantă întîlnire pentru titlul european s-a disputat între echipele R.P. Bulgaria și U.R.S.S. Baschetbalistele sovietice, singurele neînvinse în acest campionat, au cîștigat cu scorul de 74—55 (33—34) și păstrează șanse mari de a cuceri din nou titlul de campioane europene.

★

La poligonul Tunari au continuat sîmbătă campionatele de tir ale orașului București. Un rezultat de valoare mondială a realizat maestrul sportului H. Herșcovici (Dinamo) care a obținut în proba de armă liberă calibru redus 3x40 focuri 1.178 puncte. Această performanță este superioară recordului mondial — 1.176 puncte, deținut de danezul Jensen. Rezultatul înregistrat de Herșcovici constituie în același timp un nou record al țării noastre (vechiul record era de 1.168 puncte).

★

Sîmbătă la Lisabona, echipa reprezentativă de fotbal a R.P. Ungare a susținut al cincilea meci internațional din acest an, întîlnind echipa Portugaliei. Meciul s-a terminat nedecis: 2—2, după ce la pauză gazdele conduceau cu 1—0.

Spectacolele de azi

CINEMATOGRAFE: Patria: Curg ape tulburi; **Magheru, V. Alecsandri București** (sală și grădină) **Înfrățirea, Flacăra, Miorița:** Mîine va fi prea tîrziu; **Republica. I C Frimu:** Popescu 10 în control și La miere. **Alex. Sahia, Volga** (sală și grădină): Melodii nemuritoare; **Filimon Sîrbu** (sală și grădină). **Elena Pavel** (sală și grădină), **1 Mai, N. Bălcescu:** Un pahar cu bere **Lumina 8 Martie, M. Eminescu:** Pe răspunderea mea; **Central:** Covorul fermecat. **Victoria:** A ventură la castel; **Tineretului:** Răsare soarele; **Maxim Gorki:** Concurs în nori. Acvarium. Circul Hurvinek. **Timpuri noi:** O călătorie prin Islanda. Peripețiile bravului soldat Sveik; **Alex. Popov:** Saltanat; **Grivița:** Bancnota de 1.000.000 lire sterline; **Vasile Roaită:** Caravana; **Cultural. Arta** (sală și grădină): **Umbre** în port; **Unirea** (sală și grădină): Cavalerul fără lege. **C. David:** Accidentul; **T. Vladimirescu:** Vagabondul (seria II); **Carpați:** Infidelele; **Munca:** Vagabondul (seria I). **23 August** (sală și grădină). Sarea pămîntului; **Donca Simo:** Ordinul Anna; **Ilie Pintilie:** Stele pe aripi; **Popular. Libertății** (sală și grădină): A 12 a noapte; **8 Mai:** Furtuna echinocțiului; **Coșbuc** (sală și grădină): Drum însîngerat; **Olga Bancic** (sală și grădină): Bel Ami; **A. Vlaicu:** Carola Lamberti.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3152 — 52